

Den Europæiske Unions Tidende

C 295

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

55. årgang

29. september 2012

Informationsnummer

Indhold

Side

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2012/C 295/01

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* EUT C 287 af 22.9.2012

1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2012/C 295/02

Sag C-337/09 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. juli 2012 — Rådet for Den Europæiske Union mod Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd, Europa-Kommissionen og Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace) (Appel — handelspolitik — dumping — import af glyphosat med oprindelse i Kina — forordning (EF) nr. 384/96 — artikel 2, stk. 7, litra b) og c) — status som virksomhed, der driver forretning under markedsøkonomiske vilkår — begrebet »omfattende statslig indgriben« som omhandlet i artikel 2, stk. 7, litra c), første led — statslig aktionær, som reelt kontrollerer producentens generalforsamling — sidestilling af en sådan kontrol med en »omfattende indgriben« — bedømmelse af en ordning med attestering af eksportkontrakter — grænser for domstolsprøvelsen — bedømmelse af de fremlagte beviser)

2

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

2012/C 295/03	Sag C-130/10: Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. juli 2012 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — forordning (EF) nr. 881/2002 — forordning (EU) nr. 1286/2009 — restriktive foranstaltninger mod personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban — indefrysning af midler og økonomiske ressourcer — valg af hjemmel — artikel 75 TEUF og 215 TEUF — Lissabontraktatens ikrafttræden — overgangsbestemmelser — fælles holdninger og FUSP-afgørelser — fælles forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen)	2
2012/C 295/04	Sag C-334/10: Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. juli 2012 — X mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Sjette momsdirektiv — artikel 6, stk. 2, første afsnit, litra a) og b), artikel 11, punkt A, stk. 1, litra c), og artikel 17, stk. 2 — del af et investeringsgode, der er bestemt for en virksomhed — midlertidig privat brug — varige ændringer af dette gode — betaling af moms i forbindelse med de varige ændringer — ret til fradrag)	3
2012/C 295/05	Sag C-522/10: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. juli 2012 — Doris Reichel-Albert mod Deutsche Rentenversicherung Nordbayern (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sozialgericht Würzburg — Tyskland) (Social sikring af vandrede arbejdstagere — forordning (EF) nr. 987/2009 — artikel 44, stk. 2 — undersøgelse af retten til alderspension — medregning af børnepasningsperioder tilbagelagt i en anden medlemsstat — anvendelse — artikel 21 TEUF — borgernes frie bevægelighed)	3
2012/C 295/06	Sag C-565/10: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 19. juli 2012 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — direktiv 91/271/EØF — rensning af byspildevand — artikel 3, 4 og 10 — kloaknet — sekundær eller tilsvarende rensning — rensningsanlæg — repræsentative prøver)	4
2012/C 295/07	Sag C-591/10: Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. juli 2012 — Littlewoods Retail Ltd m.fl. mod Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige) (Andet og sjette momsdirektiv — indgående afgift — tilbagebetaling af det overskydende beløb — betaling af renter — betingelser)	5
2012/C 295/08	Forenede sager C-628/10 P og C-14/11 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. juli 2012 — Alliance One International, Inc. og Standard Commercial Tobacco Company, Inc. mod Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd og Europa-Kommissionen samt Europa-Kommissionen mod Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Company, Inc. og Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd (Appel — konkurrence — karteller — det spanske marked for køb og første forarbejdning af råtabak — prisfastsættelse og opdeling af markedet — tilsidesættelse af artikel 81 EF — moderselskabers ansvar for datterselskabers ulovlige adfærd — uskyldsformodning — ret til forsvar — begrundelsespligt — ligebehandling)	6
2012/C 295/09	Sag C-31/11: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. juli 2012 — Marianne Scheunemann mod Finanzamt Bremerhaven (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Etableringsfrihed — frie kapitalbevægelser — direkte beskatning — arveafgift — fremgangsmåde for beregning af afgiften — erhvervelse ved arv af en kapitalandel på 100 % i et kapitalselskab med hjemsted i et tredjeland — national lovgivning, der udelukker skattefordele for en kapitalandel i sådanne selskaber)	6
2012/C 295/10	Sag C-33/11: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 19. juli 2012 — sag indledt af A Oy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland) (Sjette direktiv — fritagelser — artikel 15, nr. 6) — fritagelse af leveringer af luftfartøjer, som anvendes af luftfartsselskaber, som mod betaling hovedsageligt flyver i udenrigstrafik — levering af luftfartøjer til en erhvervsdrivende, som stiller dem til rådighed for et sådant selskab — begrebet »flyv(ning) i udenrigstrafik (mod betaling)« — charterfly)	7

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 295/11	Sag C-44/11: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. juli 2012 — Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst mod Deutsche Bank AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Direktiv 2006/112/EF — artikel 56, stk. 1, litra e) — artikel 135, stk. 1, litra f) og g) — afgiftsfritagelse for formueforvaltning i forbindelse med værdipapirer (porteføljeforvaltning))	7
2012/C 295/12	Sag C-48/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. juli 2012 — Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö mod A Oy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland) (Direkte beskatning — etableringsfrihed — frie kapitalbevægelser — EØS-aftalen — artikel 31 og 40 — direktiv 2009/133/EF — anvendelsesområde — aktieombytning mellem et selskab, der er etableret i en medlemsstat, og et selskab, der er etableret i et tredjeland, der er part i EØS-aftalen — afslag på en skattefordel — konvention om gensidig administrativ bistand på skatteområdet)	8
2012/C 295/13	Sag C-62/11: Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. juli 2012 — Land Hessen mod Florence Feyerbacher (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt — Tyskland) (Protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank — artikel 36 — protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter — artikel 13, 15 og 23 — ECB's hjemstedsaftale — artikel 15 — anvendelse af bestemmelserne i tysk socialret om forældredagpenge på ansatte ved ECB)	8
2012/C 295/14	Sag C-112/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. juli 2012 — ebookers.com Deutschland GmbH mod Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Köln — Tyskland) (Transport — luftbefordring — fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Unionen — forordning (EF) nr. 1008/2008 — forpligtelse for formidleren af flyrejser til at sikre, at kundens accept af valgfrie pristillæg sker ved et aktivt valg — begrebet »valgfrie pristillæg« — prisen for en afbestillingsforsikring, leveret af et uafhængigt forsikringselskab, der indgår som del af den samlede pris)	9
2012/C 295/15	Sag C-130/11: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 19. juli 2012 — Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd mod Comptroller-General of Patents (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Det Forenede Kongerige) (Humanmedicinske lægemidler — supplerende beskyttelsescertifikat — forordning (EF) nr. 469/2009 — artikel 3 — betingelser for opnåelse — lægemiddel, der har opnået en gyldig markedsføringstilladelse — første tilladelse — produkt successivt godkendt som veterinærmedicinsk og humanmedicinsk lægemiddel)	9
2012/C 295/16	Sag C-145/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. juli 2012 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik (Traktatbrudssøgsmål — direktiv 2001/82/EF — veterinærlægemidler — decentraliseret procedure med henblik på udstedelse af en markedsføringstilladelse for et lægemiddel i mere end én medlemsstat — generiske lægemidler, der svarer til allerede godkendte referencelægemidler — en medlemsstats nægtelse af at anerkende ansøgningen — lægemidlets sammensætning og form)	10
2012/C 295/17	Sag C-154/11: Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. juli 2012 — Ahmed Mahamdia mod Den Demokratiske Folkerepublik Algeriet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesarbeitsgericht Berlin — Tyskland) (Retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 44/2001 — kompetence i sager om individuelle arbejdsaftaler — kontrakt indgået med et tredjelandets ambassade — arbejds-giverstatens immunitet — begrebet »agentur, filial eller lignende virksomhed« som omhandlet i artikel 18, stk. 2 — foreneligheden af en værnetingsaftale, hvorefter tredjelandets retter er kompetente, med artikel 21)	11

2012/C 295/18	Sag C-160/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. juli 2012 — Bawaria Motors Sp. z o.o. mod Minister Finansów (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen) (Direktiv 2006/112/EF — moms — artikel 136 — fritagelser — artikel 313-315 — den særlige fortjenstmargenordning — en afgiftspligtig videreforhandlers levering af brugte køretøjer — køretøjer, der tidligere er blevet leveret med momsfrigørelse til den afgiftspligtige videreforhandler af en anden afgiftspligtig person, som har foretaget delvist fradrag af den indgående moms) 11	11
2012/C 295/19	Forenede sager C-213/11, C-214/11 og C-217/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. juli 2012 — Fortuna Sp z o.o. (sag C-213/11), Grand sp. z o.o. (sag C-214/11) og Forta sp. z o.o. (sag C-217/11) mod Dyrektor Izby Celnej w Gdyni (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku — Polen) (Det indre marked — direktiv 98/34/EF — tekniske standarder og forskrifter — informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter — spilleautomater med mindre gevinster — forbud mod ændring, forlængelse og meddelelse af driftstilladelser — begrebet »teknisk forskrift«) 12	12
2012/C 295/20	Sag C-250/11: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 19. juli 2012 — AB Lietuvos geležinkeliai mod Vilniaus teritorinė muitinė og Muitinės departamentas prie Lietuvos respublikos finansų ministerijos (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės — Litauen) (Fritagelse for toldafgifter og moms på indførte varer — brændstof, der er indeholdt i landmotorkøretøjers normale tanke — begrebet »motorkøretøj« — lokomotiver — vejtransport og jernbanetransport — ligebehandlingsprincippet — princippet om neutralitet) 12	12
2012/C 295/21	Sag C-263/11: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. juli 2012 — Ainārs Rēdlihs mod Valsts ieņēmumu dienests (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākās tiesas Senāts — Letland) (Sjette momsdirektiv — direktiv 2006/112/EF — begrebet »økonomisk virksomhed« — levering af træ som kompensation for stormskader — ordning med omvendt betalingspligt — manglende registrering i registret over afgiftspligtige personer — bøder — proportionalitetsprincippet) 13	13
2012/C 295/22	Sag C-264/11 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. juli 2012 — Kaimer GmbH & Co. Holding KG, Sanha Kaimer GmbH & Co. KG og Sanha Italia Srl mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — kartel — sanktion — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — bevisværdien af erklæringer, der er fremsat i forbindelse med politikken for bødefritagelse) 14	14
2012/C 295/23	Sag C-336/11: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 19. juli 2012 — Receveur principal des douanes de Roissy Sud, Receveur principal de la recette des douanes de Lyon Aéroport, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon og Administration des douanes et droits indirects mod Société Rohm & Haas Electronic Materials CMP Europe GmbH, Rohm & Haas Europe s.à.r.l. og Société Rohm & Haas Europe Trading APS-UK Branch (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Lyon — Frankrig) (Den fælles toldtarif — tarifiering — kombineret nomenklatur — polerplader, der udelukkende er bestemt til anvendelse i en poleringsmaskine, der anvendes til at polere halvlederskiver — pos. 3919 og 8466 (eller 8486) — begreberne »dele« eller »tilbehør«) 14	14
2012/C 295/24	Sag C-376/11: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. juli 2012 — Pie Optiek mod Bureau Gevers og European Registry for Internet Domains (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Bruxelles — Belgien) (Internet — topdomænet.eu — forordning (EF) nr. 874/2004 — domænenavne — trinvis registrering — artikel 12, stk. 2 — begrebet »indehavere af ældre rettigheder« — person, der af en varemærkeindehaver bemyndiges til i eget navn, men for indehaverens regning, at registrere et domænenavn, der er identisk med eller ligner det pågældende varemærke — ikke tilladelse til andre former for brug af tegnet som varemærke) 15	15

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 295/25	Sag C-377/11: Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. juli 2012 — International Bingo Technology, S.A. mod Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Spanien) (Sjette momsdirektiv — artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), artikel 17, stk. 5, og artikel 19, stk. 1 — afholdelse af bingospil — forpligtelse i lovgivningen til at udbetale en del af prisen for salg af billetter i form af gevinster til spillerne — beregning af momsgrundlaget) 15	15
2012/C 295/26	Sag C-451/11: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. juli 2012 — Natthaya Dülger mod Wetteraukreis (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Giessen — Tyskland) (Associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 — artikel 7, stk. 1 — opholdsret for familiemedlemmer til en tyrkisk arbejdstager, der har tilknytning til det lovlige arbejdsmarked i en medlemsstat — thailandsk statsborger, som har været gift med en tyrkisk arbejdstager, og har boet sammen med denne i mere end tre år) 16	16
2012/C 295/27	Sag C-470/11: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 19. juli 2012 — SIA Garkalns mod Rīgas Dome (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākās tiesas Senāts — Letland) (Artikel 49 EF — restriktioner i den frie udveksling af tjenesteydelser — ligebehandling — forpligtelse til gennemsigtighed — hasardspil — kasinoer, spillehaller og bingohaller — forpligtelse til at indhente et forudgående samtykke fra etableringsstedets kommune — skøn — væsentlig skade for landets interesser og for indbyggernes interesser i det pågældende administrative område — begrundelser — proportionalitet) 16	16
2012/C 295/28	Sag C-307/12: Sag anlagt den 25. juni 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien 17	17
2012/C 295/29	Sag C-313/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Italien) den 28. juni 2012 — Giuseppa Romeo mod Regione Siciliana 17	17
2012/C 295/30	Sag C-316/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 29. juni 2012 — J. Sebastian Guevara Kamm mod TAM Airlines S.A./TAM Linhas Aereas S.A 18	18
2012/C 295/31	Sag C-323/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 5. juli 2012 — E.On Energy Trading SE mod Agenția Națională de Administrare Fiscală og Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București — Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți 18	18
2012/C 295/32	Sag C-327/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 10. juli 2012 — Ministero dello Sviluppo Economico og Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture mod Soa Nazionale Costruttori 19	19
2012/C 295/33	Sag C-337/12 P: Appel iværksat den 16. juli 2012 af Pi-Design AG, Bodum France og Bodum Logistics A/S til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 8. maj 2012 i sag T-331/10, Yoshida Metal Industry Co. Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det indre Marked (Varemærker og Design) 19	19
2012/C 295/34	Sag C-338/12 P: Appel iværksat den 16. juli 2012 af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 8. maj 2012 i sag T-331/10 — Yoshida Metal Industry Co. Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) 19	19
2012/C 295/35	Sag C-339/12 P: Appel iværksat den 16. juli 2012 af Pi-Design AG, Bodum France og Bodum Logistics A/S til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 8. maj 2012 i sag T-416/10, Yoshida Metal Industry Co. Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det indre Marked (Varemærker og Design) 20	20

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 295/36	Sag C-340/12 P: Appel iværksat den 16. juli 2012 af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 8. maj 2012 i sag T-416/10 — Yoshida Metal Industry Co. Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	20
2012/C 295/37	Sag C-342/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal do Trabalho de Viseu (Portugal) den 18. juli 2012 — Worten — Equipamentos para o Lar, SA mod ACT — Autoridade para as Condições de Trabalho	21
2012/C 295/38	Sag C-351/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský soud v Plzni (Den Tjekkiske Republik) den 24. juli 2012 — Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, o. s. (OSA) mod Léčebné lázně Mariánské Lázně, a. s.	21
2012/C 295/39	Sag C-352/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per l'Abruzzo (Italien) den 25. juli 2012 — Consiglio Nazionale degli Ingegneri mod Comune di Castelvechio Subequo og Comune di Barisciano	22
2012/C 295/40	Sag C-354/12 P: Appel iværksat den 25. juli 2012 af Asa Sp. z o.o. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 22. maj 2012 i sag T-110/11 — Asa mod KHIM — Merck (FEMIFERAL)	22
2012/C 295/41	Sag C-355/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Milano (Italien) den 26. juli 2012 — Nintendo Co., Ltd m.fl. mod PC Box Srl og 9Net Srl	23
2012/C 295/42	Sag C-361/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Napoli (Italien) den 31. juli 2012 — Carratù mod Poste Italiane SpA	23
2012/C 295/43	Sag C-368/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour administrative d'appel de Nantes (Frankrig) den 2. august 2012 — Adiamix mod Ministre de l'Économie et des Finances	24
2012/C 295/44	Sag C-371/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Tivoli (Italien) den 3. august 2012 — Enrico Petillo og Carlo Petillo mod Unipol	24
2012/C 295/45	Sag C-378/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (Det Forenede Kongerige) den 3. august 2012 — Nnamdi Onuekwere mod Secretary of State for the Home Department	25
Retten		
2012/C 295/46	Sag T-323/12: Sag anlagt den 19. juli 2012 — Knauf Insulation Technology mod KHIM — Saint Gobain Cristaleria (ECOSE)	26
2012/C 295/47	Sag T-324/12: Sag anlagt den 19. juli 2012 — Knauf Insulation Technology mod KHIM — Saint Gobain Cristaleria (ECOSE TECHNOLOGY)	26

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2012/C 295/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 287 af 22.9.2012

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 273 af 8.9.2012

EUT C 258 af 25.8.2012

EUT C 250 af 18.8.2012

EUT C 243 af 11.8.2012

EUT C 235 af 4.8.2012

EUT C 227 af 28.7.2012

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. juli 2012 — Rådet for Den Europæiske Union mod Zhejiang Xian Chemical Industrial Group Co. Ltd, Europa-Kommissionen og Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace)

(Sag C-337/09 P) ⁽¹⁾

(Appel — handelspolitik — dumping — import af glyphosat med oprindelse i Kina — forordning (EF) nr. 384/96 — artikel 2, stk. 7, litra b) og c) — status som virksomhed, der driver forretning under markedsøkonomiske vilkår — begrebet »omfattende statslig indgriben« som omhandlet i artikel 2, stk. 7, litra c), første led — statslig aktionær, som reelt kontrollerer producentens generalforsamling — sidestilling af en sådan kontrol med en »omfattende indgriben« — bedømmelse af en ordning med attestering af eksportkontrakter — grænser for domstolsprøvelsen — bedømmelse af de fremlagte beviser)

(2012/C 295/02)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, og Rechtsanwalt G. Berrisch)

De andre parter i appellsagen: Zhejiang Xian Chemical Industrial Group Co. Ltd (først ved avocat D. Horovitz, derefter ved advocaten F. Graafsma, J. Cornelis og A. Woolich samt dikigors K. Adamantopoulos og barrister M.D. Moulis), Europa-Kommissionen (ved T. Scharf og N. Khan samt K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede) og Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace) (ved J. Flynn, QC)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) den 17. juni 2009 i sag T-498/04, Zhejiang Xian Chemical Industrial Group mod Rådet, hvorved Retten annullerede artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 1683/2004 af 24. september 2004 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af glyphosat med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 303, s. 1), for så vidt som den berører Zhejiang Xian

Chemical Industrial Group Co. Ltd. — fortolkning af artikel 2, stk. 7, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT L 56, s. 1) — status som virksomhed, der opererer under markedsøkonomiske vilkår

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 21.11.2009.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. juli 2012 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-130/10) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — forordning (EF) nr. 881/2002 — forordning (EU) nr. 1286/2009 — restriktive foranstaltninger mod personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban — indefrysning af midler og økonomiske ressourcer — valg af hjemmel — artikel 75 TEUF og 215 TEUF — Lissabontraktatens ikrafttræden — overgangsbestemmelser — fælles holdninger og FUSP-afgørelser — fælles forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen)

(2012/C 295/03)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Parlamentet (ved E. Perillo, K. Bradley, A. Auersperger Matic og U. Rösslein, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og R. Szostak, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, E. Ruffer og K. Najmanová, som befuldmægtigede), Den Franske Republik (ved G. de Bergues og A. Adam, som befuldmægtigede), Kongeriget Sverige (ved A. Falk og C. Meyer-Seitz, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved S. Boelaert og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annulationssøgsmaal — annullation af Rådets forordning (EU) nr. 1286/2009 af 22. december 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban (EUT L 346, s. 42) — valg af retsgrundlag

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Europa-Parlamentet betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Tjekkiske Republik, Den Franske Republik, Kongeriget Sverige og Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 134 af 22.5.2010.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. juli 2012 — X mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-334/10) (¹)

(Sjette momsdirektiv — artikel 6, stk. 2, første afsnit, litra a) og b), artikel 11, punkt A, stk. 1, litra c), og artikel 17, stk. 2 — del af et investeringsgode, der er bestemt for en virksomhed — midlertidigt privat brug — varige ændringer af dette gode — betaling af moms i forbindelse med de varige ændringer — ret til fradrag)

(2012/C 295/04)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 6, stk. 2, første afsnit, litra a) og b), artikel 11, punkt A, stk. 1, litra c), og artikel 17, stk. 2, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fradrag af indgående moms — afgiftspligtig, der midlertidigt har anvendt en del af et investeringsgode, der er bestemt for hans virksomhed, til privat brug og med henblik herpå har foretaget varige ændringer af denne del af godet — ret til fradrag af moms betalt for de varige ændringer

Konklusion

Artikel 6, stk. 2, første afsnit, litra a) og b), artikel 11, punkt A, stk. 1, litra c), og artikel 17, stk. 2, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 95/7/EF af 10. april 1995, skal fortolkes således, at en afgiftspligtig person, som midlertidigt anvender en del af et investeringsgode, der er bestemt for dennes virksomhed, til privat brug, i medfør af disse bestemmelser har ret til at fradrage den indgående merværdiafgift af udgifterne i forbindelse med udførelsen af varige ændringer af dette gode, selv om disse ændringer er blevet gennemført med henblik på denne midlertidige anvendelse til privat brug, samt at denne fradragsret består uafhængigt af, om den afgiftspligtige person ved erhvervelsen af det investeringsgode, som er blevet tilført de nævnte ændringer, er blevet faktureret merværdiafgift, og om den afgiftspligtige person har fradraget denne merværdiafgift.

(¹) EUT C 246 af 11.9.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. juli 2012 — Doris Reichel-Albert mod Deutsche Rentenversicherung Nordbayern (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sozialgericht Würzburg — Tyskland)

(Sag C-522/10) (¹)

(Social sikring af vandrende arbejdstagere — forordning (EF) nr. 987/2009 — artikel 44, stk. 2 — undersøgelse af retten til alderspension — medregning af børnepasningsperioder tilbagelagt i en anden medlemsstat — anvendelse — artikel 21 TEUF — borgernes frie bevægelighed)

(2012/C 295/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Sozialgericht Würzburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Doris Reichel-Albert

Sagsøgt: Deutsche Rentenversicherung Nordbayern

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Sozialgericht Würzburg — fortolkning af artikel 44, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 284, s. 1) — betingelser for hensyntagen til børnepasningsperioder tilbagelagt i en anden medlemsstat i forbindelse med undersøgelse af ret til alderspension — national lovgivning, hvorefter hensyntagen til sådanne perioder er underlagt den betingelse, at vedkommende person under børnepasningsperioden eller direkte inden barnets fødsel har udøvet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed i perioden med obligatorisk bidragspligt, og som kan have til følge, at en børnepasningsperiode hverken tages i betragtning i den medlemsstat, hvor vedkommende havde sædvanligt ophold under børnepasningen, eller i den kompetente medlemsstat

Konklusion

I et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede skal artikel 21 TEUF fortolkes således, at den pålægger den kompetente myndighed i en første medlemsstat med henblik på tildelingen af en alderspension at tage hensyn til de børnepasningsperioder, der er tilbagelagt i en anden medlemsstat, som om disse perioder var blevet tilbagelagt på statens eget område af en person, som kun har udøvet erhvervsmæssig beskæftigelse i denne første medlemsstat, og som på tidspunktet for sine børns fødsel midlertidigt var ophørt med at arbejde og af rent familiemæssige årsager havde bosat sig på den anden medlemsstats område.

(¹) EUT C 30 af 29.1.2011.

**Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 19. juli 2012 —
Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik**

(Sag C-565/10) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 91/271/EØF — rensning af byspildevand — artikel 3, 4 og 10 — kloaknet — sekundær eller tilsvarende rensning — rensningsanlæg — repræsentative prøver)

(2012/C 295/06)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved S. Pardo Quintillán og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato M. Russo)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 3, 4 og 10 i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135, s. 40)

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1 og 3, artikel 4, stk. 1 og 3, og artikel 10 i Rådets direktiv 91/271, som ændret ved forordning nr. 1137/2008, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at byområderne

— Acri, Siderno, Bagnara Calabria, Bianco, Castrovillari, Crotone, Santa Maria del Cedro, Lamezia Terme, Mesoraca, Montebello Ionico, Motta San Giovanni, Reggio Calabria, Rende, Rossano, Scalea, Sellia Marina, Soverato, Strongoli (Calabrien), Cervignano del Friuli (Friuli Venezia-Giulia), Frascati (Lazio), Porto Cesareo, Supersano, Taviano (Puglia), Misterbianco m.fl., Aci Catena, Adrano, Catania m.fl., Giarre-Mascalì-Riposto m.fl., Caltagirone, Aci Castello, Acireale m.fl., Belpasso, Gravina di Catania, Tremestieri Etneo, San Giovanni La Punta, Agrigento og udkantsområderne, Porto Empedocle, Sciacca, Cefalù, Carini og ASI Palermo, Palermo og naboområder, Santa Flavia, Augusta, Priolo Gargallo, Carlentini, Scoglitti, Marsala, Messina 1, Messina og Messina 6 (Sicilien), med over 15 000 personækvivalenter, som udleder byspildevand til vandrecipienter, der i henhold til artikel 5 i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008, ikke betragtes som »følsomme områder«, er forsynet med sådanne kloaknet som omhandlet i direktivets artikel 3,

— og idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at byområderne Lanciano-Castel Frentano (Abruzzo), Acri, Siderno, Bagnara Calabria, Castrovillari, Crotone, Montebello Ionico, Motta San Giovanni, Reggio Calabria, Rossano (Calabrien), Battipaglia, Benevento, Capaccio, Capri, Ischia, Casamicciola Terme, Forio, Massa Lubrense, Napoli Est, Vico Equense (Campania), Trieste-Muggia-San Dorligo (Friuli Venezia-Giulia), Albenga, Borghetto Santo Spirito, Finale Ligure, Imperia, Santa Margherita Ligure, Quinto, Rapallo, Recco, Riva Ligure (Ligurien), Casamassima, Casarano, Porto Cesareo, San Vito dei Normanni, Supersano (Puglia), Misterbianco m.fl., Scordia-Militello Val di Catania, Palagonia, Aci Catena, Giarre-Mascalì-Riposto m.fl., Caltagirone, Aci Castello, Acireale m.fl., Belpasso, Gravina di Catania, Tremestieri Etneo, San Giovanni La Punta, Macchitella, Niscemi, Riesi, Agrigento og udkantsområderne, Favara,

Palma di Montechiaro, Menfi, Porto Empedocle, Ribera, Sciacca, Bagheria, Cefalù, Carini og ASI Palermo, Misilmeri, Monreale, Santa Flavia, Termini Imerese, Trabia, Augusta, Avola, Carlentini, de Ragusa, Scicli, Scoglitti, Campobello di Mazara, Castelvetro 1, Triscina Marinella, Marsala, Mazara del Vallo, Barcellona Pozzo di Gotto, Capo d'Orlando, Furnari, Giardini Naxos, Consortile Letojanni, Pace del Mela, Piraino, Roccalumera, Consortile Sant'Agata Militello, Consortile Torregrotta, Gioiosa Marea, Messina 1, Messina 6, Milazzo, Patti og Rometta (Sicilien), med over 15 000 personækvivalenter, som til vandrecipienter, der i henhold til definitionen i artikel 5 i direktiv 91/271/EØF ikke betragtes som «følsomme områder», udleder byspildevand, som tilledes kloaknet, renses som beskrevet i direktivets artikel 4, stk. 1, og 3,

— og idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de rensningsanlæg for byspildevand, der bygges for at efterkomme kravene i artikel 4-7 i direktiv 91/271, som ændret ved forordning nr. 1137/2008, projekteres, opføres, drives og vedligeholdes således, at de har tilstrækkelig funktionsduelighed under alle normale lokale vejrforhold, og at der tages hensyn til sæsonbestemte svingninger i spildevandsmængden ved projekteringen af anlæggene i byområderne Lanciano-Castel Frentano (Abruzzo), Aciri, Siderno, Bagnara Calabria, Castrovillari, Crotone, Montebello Ionico, Motta San Giovanni, Reggio Calabria, Rossano (Calabria), Battipaglia, Benevento, Capaccio, Capri, Ischia, Casamiciola Terme, Forio, Massa Lubrense, Napoli Est, Vico Equense (Campania), Trieste-Muggia-San Dorligo (Friuli Venezia-Giulia), Albenga, Borghetto Santo Spirito, Finale Ligure, Imperia, Santa Margherita Ligure, Quinto, Rapallo, Recco, Riva Ligure (Liguria), Casamassima, Casarano, Porto Cesareo, San Vito dei Normanni, Supersano (Puglia), Misterbianco m.fl., Scordia-Militello Val di Catania, Palagonia, Aci Catena, Giarre-Mascalì-Riposto m.fl., Caltagirone, Aci Castello, Acireale m.fl., Belpasso, Gravina di Catania, Tremestieri Etneo, San Giovanni La Punta, Macchitella, Niscemi, Riesi, Agrigento og udkantsområderne, Favara, Palma di Montechiaro, Menfi, Porto Empedocle, Ribera, Sciacca, Bagheria, Cefalù, Carini og ASI Palermo, Misilmeri, Monreale, Santa Flavia, Termini Imerese, Trabia, Augusta, Avola, Carlentini, Ragusa, Scicli, Scoglitti, Campobello di Mazara, Castelvetro 1, Triscina Marinella, Marsala, Mazara del Vallo, Barcellona Pozzo di Gotto, Capo d'Orlando, Furnari, Giardini Naxos, Consortile Letojanni, Pace del Mela, Piraino, Roccalumera, Consortile Sant'Agata Militello, Consortile Torregrotta, Gioiosa Marea, Messina 1, Messina 6, Milazzo, Patti og Rometta (Sicilien).

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. juli 2012 — Littlewoods Retail Ltd m.fl. mod Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division)) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-591/10) ⁽¹⁾

(Andet og sjette momsdirektiv — indgående afgift — tilbagebetaling af det overskydende beløb — betaling af renter — betingelser)

(2012/C 295/07)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Littlewoods Retail Ltd m.fl.

Sagsøgt: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Justice (Chancery Division) — fortolkning af artikel 8 i og bilag A, punkt 13, til Rådets direktiv 67/228/EØF af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystemets struktur og de nærmere regler for dets anvendelse (EFT 1967, s. 14) — det fælles merværdiafgiftssystemets struktur og de nærmere regler for dets anvendelse — fortolkning af artikel 11, punkt A, stk. 3, litra b), og artikel 11, punkt C, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — tilbagebetaling af afgiftsbeløb der er betalt for meget — gældende rentesats

Konklusion

EU-retten skal fortolkes således, at den kræver, at en afgiftspligtig person, der har betalt for meget merværdiafgift, som medlemsstaten har opkrævet i strid med de EU-retlige bestemmelser på merværdiafgiftsområdet, har ret til tilbagebetaling af den afgift, der er opkrævet i strid med EU-retten, samt ret til betaling af rente af afgiftsbeløbet. Det skal under overholdelse af effektivitetsprincippet og ækvivalensprincippet fastsættes i national ret, om hovedstolen skal tillægges renter efter en ordning med simple renter, en ordning med renters rente eller en helt tredje renteordning.

⁽¹⁾ EUT C 30 af 29.1.2011.

⁽¹⁾ EUT C 89 af 19.3.2011.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. juli 2012 — Alliance One International, Inc. og Standard Commercial Tobacco Company, Inc. mod Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd og Europa-Kommissionen samt Europa-Kommissionen mod Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Company, Inc. og Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd

(Forenede sager C-628/10 P og C-14/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — det spanske marked for køb og første forarbejdning af råtabak — prisfastsættelse og opdeling af markedet — tilsidesættelse af artikel 81 EF — moderselskabers ansvar for datterselskabers ulovlige adfærd — uskyldsfornægtning — ret til forsvar — begrundelsespligt — ligebehandling)

(2012/C 295/08)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Alliance One International, Inc. og Standard Commercial Tobacco Company, Inc. (ved abogados M. Odriozola Alén og A. João Vide)

De andre parter i appelsagen: Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd og Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, E. Gippini Fournier og R. Sauer, som befuldmægtigede)

og

Appellant: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, E. Gippini Fournier og R. Sauer, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Company, Inc. og Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd (ved abogados M. Odriozola Alén og A. João Vide)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 27. oktober 2010 i sag T-24/05, Alliance One International m.fl. mod Kommissionen, hvorved Retten for så vidt angår Alliance One International, Inc. og Standard Commercial Tobacco Co. Inc. frifandt Kommissionen for en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2004) 4030 af 20. oktober 2004 om en procedure vedrørende anvendelse af EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/C.38.238/B.2 — sektoren for råtabak i Spanien) vedrørende et kartel, der har til formål at fastsætte producentpriser og de mængder, der opkøbes af producenterne, på det spanske marked for råtabak

Konklusion

1) Appellerne forkastes.

2) Alliance One International Inc. og Standard Commercial Tobacco Company Co. Inc. bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger i forbindelse med appelsagen C-628/10 P.

3) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler omkostningerne afholdt af Alliance One International Inc., Standard Commercial Tobacco Company Co. Inc. og Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd i forbindelse med appelsagen C-14/11 P.

⁽¹⁾ EUT C 72 af 5.3.2011.

EUT C 80 af 12.3.2011.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. juli 2012 — Marianne Scheunemann mod Finanzamt Bremerhaven (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-31/11) ⁽¹⁾

(Etableringsfrihed — frie kapitalbevægelser — direkte beskatning — arveafgift — fremgangsmåde for beregning af afgiften — erhvervelse ved arv af en kapitalandel på 100 % i et kapitalselskab med hjemsted i et tredjeland — national lovgivning, der udelukker skattefordele for en kapitalandel i sådanne selskaber)

(2012/C 295/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Marianne Scheunemann

Sagsøgt: Finanzamt Bremerhaven

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 56 EF og 58 EF — erhvervelse ved arv af en andel på 100 % i et kapitalselskab med hjemsted i et tredjeland, der tilhører den afdødes private formue — arveafgift — national lovgivning, der foreskriver skattefordele for selskaber med hjemsted eller ledelsens sæde på det nationale område

Konklusion

En medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som ved beregning af arveafgift udelukker anvendelsen af visse skattefordele på en arv i form af en kapitalandel i et kapitalsselskab, der har hjemsted i et tredjeland, men der indrømmer de samme fordele ved arv af en sådan kapitalandel, når selskabets hjemsted er beliggende i en medlemsstat, påvirker i overvejende grad udøvelsen af etableringsfriheden som omhandlet i artikel 49 TEUF ff., eftersom denne andel gør det muligt for indehaveren heraf at udøve en klar indflydelse på beslutningerne i selskabet og træffe afgørelse om dets drift. Disse artikler finder ikke anvendelse på en situation, som vedrører en kapitalandel i et selskab, hvis hjemsted er beliggende i et tredjeland.

(¹) EUT C 113 af 9.4.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 19. juli 2012 — sag indledt af A Oy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland)

(Sag C-33/11) (¹)

(Sjette direktiv — fritagelser — artikel 15, nr. 6) — fritagelse af leveringer af luftfartøjer, som anvendes af luftfartsselskaber, som mod betaling hovedsageligt flyver i udenrigstrafik — levering af luftfartøjer til en erhvervsdrivende, som stiller dem til rådighed for et sådant selskab — begrebet »flyv(ning) i udenrigstrafik (mod betaling)« — charterfly

(2012/C 295/10)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

A Oy

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Korkein hallinto-oikeus — fortolkning af artikel 15, nr. 6), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fritagelse for visse transaktioner vedrørende luftfartøjer, der anvendes af luftfartsselskaber, som mod betaling hovedsageligt driver virksomhed i udenrigstrafik — inkludering af transaktioner, der udføres af selskaber, som hovedsageligt driver chartervirksomhed i udenrigstrafik for at dække virksomheders og privatpersoners behov — levering af luftfartøjer til en erhvervsdrivende, der ikke selv mod betaling hovedsageligt driver virksomhed i udenrigstrafik, men som stiller luftfartøjet til rådighed for en erhvervsdrivende, der driver virksomhed på dette område

Konklusion

1) Udtrykket »flyv(ning) i udenrigstrafik [mod betaling]« som omhandlet i artikel 15, nr. 6), i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 92/111/EØF af 14. december 1992, skal fortolkes således, at det ligeledes omfatter charterflyvninger i udenrigstrafik for at dække virksomheders eller privatpersoners behov.

2) Artikel 15, nr. 6), i direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 92/111, skal fortolkes således, at den fritagelse, som den fastsætter, ligeledes finder anvendelse på levering af et luftfartøj til en erhvervsdrivende, der ikke selv er et »luftfartsselskab[...]«, der mod betaling hovedsageligt flyver i udenrigstrafik som omhandlet i denne bestemmelse, men som erhverver dette luftfartøj med henblik på, at det udelukkende skal anvendes af et sådant selskab.

3) De omstændigheder, som den forelæggende ret har nævnt, nemlig den omstændighed, at erhververen af luftfartøjet i øvrigt for brug af dette fakturerer en privatperson, der er aktionær, og som hovedsageligt anvender dette luftfartøj til egne forretningsmæssige og/eller private formål, hvorved luftfartsselskabet også har mulighed for at anvende luftfartøjet til andre flyvninger, kan ikke ændre svaret på det andet spørgsmål.

(¹) EUT C 89 af 19.3.2011.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. juli 2012 — Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst mod Deutsche Bank AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-44/11) (¹)

(Direktiv 2006/112/EF — artikel 56, stk. 1, litra e) — artikel 135, stk. 1, litra f) og g) — afgiftsfritagelse for formueforvaltning i forbindelse med værdipapirer (porteføljeforvaltning))

(2012/C 295/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst

Sagsøgt: Deutsche Bank AG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 56, stk. 1, litra e), og artikel 135, stk. 1, litra f) og g), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — afgiftsfritagelse for transaktioner udført for privatkunder, bestående i formueforvaltning i forbindelse med værdipapirer

Konklusion

- 1) Formueforvaltning i forbindelse med værdipapirer som den i hovedsagen omhandlede — dvs. en virksomhed, der udføres mod vederlag og består i, at en afgiftspligtig person træffer selvstændige beslutninger vedrørende køb og salg af værdipapirer og udfører disse beslutninger ved køb og salg af værdipapirer — består af to elementer, der er så nært forbundne, at de objektivt set udgør én enkelt økonomisk ydelse.
- 2) Artikel 135, stk. 1, litra f), henholdsvis g), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at formueforvaltning i forbindelse med værdipapirer som den i hovedsagen omhandlede ikke er fritaget for merværdiafgift i henhold til denne bestemmelse.
- 3) Artikel 56, stk. 1, litra e), i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke udelukkende omfatter de ydelser, der er opregnet i direktivets artikel 135, stk. 1, litra a)-g), men også omfatter formueforvaltning i forbindelse med værdipapirer.

⁽¹⁾ EUT C 145 af 14.5.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. juli 2012 — Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö mod A Oy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland)

(Sag C-48/11) ⁽¹⁾

(Direkte beskatning — etableringsfrihed — frie kapitalbevægelser — EØS-aftalen — artikel 31 og 40 — direktiv 2009/133/EF — anvendelsesområde — aktieombytning mellem et selskab, der er etableret i en medlemsstat, og et selskab, der er etableret i et tredjeland, der er part i EØS-aftalen — afslag på en skattefordel — konvention om gensidig administrativ bistand på skatteområdet)

(2012/C 295/12)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Sagsøgt: A Oy

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Korkein hallinto-oikeus — artikel 31 og 40 i aftalen af 2. maj 1992 om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EFT 1994 L 1, s. 3) — fortolkning af i Rådets direktiv 2009/133/EF af 19. oktober 2009 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, partiel spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater og ved flytning af et SE's eller SCE's vedtægtsmæssige hjemsted mellem medlemsstater (EUT L 310, s. 34) — direktivets anvendelsesområde — aktieombytning mellem et selskab med hjemsted i en af den Den Europæiske Unions medlemsstater og et selskab med hjemsted i et tredjeland, der er medlem af EØS (Norge) — spørgsmålet, om disse transaktioner i skattemæssig henseende skal sidestilles med aktieombytninger mellem indenlandske selskaber eller mellem selskaber med hjemsted i medlemsstater

Konklusion

Artikel 31 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992 er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter aktieombytning mellem et selskab, der er etableret i nævnte medlemsstat, og et selskab, der er etableret i et tredjeland, der er part i denne aftale, ligestilles med en skattepligtig aktieafståelse, mens en sådan transaktion ville være skattemæssigt neutral, hvis den udelukkende vedrørte indenlandske selskaber eller selskaber, der er etableret i andre medlemsstater, såfremt der mellem nævnte medlemsstat og nævnte tredjeland findes en konvention om gensidig administrativ bistand på skatteområdet, som foreskriver en ordning til udveksling af oplysninger mellem de nationale myndigheder, der er lige så effektiv som den ordning, der er fastsat i Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter og Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 103 af 2.4.2011.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. juli 2012 — Land Hessen mod Florence Feyerbacher (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt — Tyskland)

(Sag C-62/11) ⁽¹⁾

(Protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank — artikel 36 — protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter — artikel 13, 15 og 23 — ECB's hjemstedsaftale — artikel 15 — anvendelse af bestemmelse i tysk socialret om forældredagpenge på ansatte ved ECB)

(2012/C 295/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Land Hessen

Sagsøgt: Florence Feyerbacher

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt — fortolkning af artikel 15 i hjemstatsaftalen af 18. september 1998 indgået mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Den Europæiske Centralbank (ECB) i forbindelse med artikel 36 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) — ret for en tysk tjenestemand ved Den Europæiske Centralbank til at modtage familieydelse i henhold til tysk ret — kvalificering af hjemstedsaftalen vedrørende Den Europæiske Centralbank som en del af EU-retten eller som en folkeretlig aftale — anvendelse af bestemmelser i tysk socialret om familieydelse på ansatte ved Den Europæiske Centralbank

Konklusion

Artikel 15 i aftalen af 18. september 1998 indgået mellem den tyske regering og Den Europæiske Centralbank om denne institutions hjemsted, sammenholdt med artikel 36 i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i den version, der var knyttet som bilag til EF-traktaten, udelukker ikke, at Forbundsrepublikken Tyskland kan tildele en ydelse som den i hovedsagen omhandlede.

⁽¹⁾ EUT C 145 af 14.5.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. juli 2012 — ebookers.com Deutschland GmbH mod Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Köln — Tyskland)

(Sag C-112/11) ⁽¹⁾

(Transport — luftbefordring — fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Unionen — forordning (EF) nr. 1008/2008 — forpligtelse for formidleren af flyrejser til at sikre, at kundens accept af valgfrie pristillæg sker ved et aktivt valg — begrebet »valgfrie pristillæg« — prisen for en afbestillingsforsikring, leveret af et uafhængigt forsikringsselskab, der indgår som del af den samlede pris)

(2012/C 295/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ebookers.com Deutschland GmbH

Sagsøgt: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberlandesgericht Köln — fortolkning af artikel 23, stk. 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet (omarbejdning) (EUT L 293, s. 3) — udbyderen af en flyrejses forpligtelse til at sikre sig, at kundens accept af valgfrie pristillæg sker som følge af et aktivt valg — begrebet »valgfrie pristillæg« — prisen for en afbestillingsforsikring, der udbydes af et selvstændigt forsikringsselskab, der indgår i rejsens samlede pris, og som opkræves af passageren på samme tid som selve flyreisen

Konklusion

Begrebet »valgfrie pristillæg« som omhandlet i artikel 23, stk. 1, sidste punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet skal fortolkes således, at det omfatter prisen for ydelser, såsom den i hovedsagen omhandlede afbestillingsforsikring, i forbindelse med flyreisen, leveret af en anden part end luftfartsselskabet, og som opkræves hos kunden af sælgeren af rejsen sammen med flybilletprisen i form af en samlet pris.

⁽¹⁾ EUT C 173 af 11.6.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 19. juli 2012 — Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd mod Comptroller-General of Patents (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-130/11) ⁽¹⁾

(Humanmedicinske lægemidler — supplerende beskyttelsescertifikat — forordning (EF) nr. 469/2009 — artikel 3 — betingelser for opnåelse — lægemiddel, der har opnået en gyldig markedsføringstilladelse — første tilladelse — produkt successtivt godkendt som veterinærmedicinsk og humanmedicinsk lægemiddel)

(2012/C 295/15)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd

Sagsøgt: Comptroller-General of Patents

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — fortolkning af artikel 3 og artikel 13, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1768/92 af 18. juni 1992 om indførelse af et supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (EFT L 182, s. 1) — fortolkning af artikel 8, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311, s. 67) — betingelser for opnåelse af et supplerende beskyttelsescertifikat — produkter indeholdende samme aktive ingrediens, og for hvilke der for hver er blevet udstedt en markedsføringstilladelse, den ene for et veterinærlægemiddel, det andet for et humanmedicinsk lægemiddel, der modsvarer en anden indikation

Konklusion

- 1) Artikel 3 og 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler skal fortolkes således, at i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede er den omstændighed i sig selv, at der findes en tidligere markedsføringstilladelse opnået for et veterinærmedicinsk lægemiddel, ikke til hinder for, at der udstedes et supplerende beskyttelsescertifikat for en anden anvendelse af det samme produkt, for hvilket der er udstedt en markedsføringstilladelse, forudsat at denne anvendelse falder inden for beskyttelsen af det grundpatent, der er påberåbt til støtte for ansøgningen om et supplerende beskyttelsescertifikat.
- 2) Artikel 13, stk. 1, i forordning nr. 469/2009 skal fortolkes således, at den henviser til markedsføringstilladelsen for et produkt, der falder inden for beskyttelsen af det grundpatent, der er påberåbt til støtte for ansøgningen om et supplerende beskyttelsescertifikat.
- 3) Svarene på de foregående præjudicielle spørgsmål ville ikke have været anderledes, hvis — i en situation, som den i hovedsagen omhandlede, hvor det samme aktive stof er til stede i to forskellige lægemidler, der har opnået successive markedsføringstilladelser — den anden markedsføringstilladelse havde krævet indgivelse af en fuldstændig ansøgning i henhold til artikel 8, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, eller hvis det produkt, der er omfattet af den første markedsføringstilladelse for det tilsvarende lægemiddel, falder inden for beskyttelsen af et andet patent, som tilhører en anden indehaver end den, der ansøger om det supplerende beskyttelsescertifikat.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. juli 2012 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik

(Sag C-145/11) ⁽¹⁾

(Traktatbrudssøgsmål — direktiv 2001/82/EF — veterinærlægemidler — decentraliseret procedure med henblik på udstedelse af en markedsføringstilladelse for et lægemiddel i mere end én medlemsstat — generiske lægemidler, der svarer til allerede godkendte referencelægemidler — en medlemsstats nægtelse af at anerkende ansøgningen — lægemidlets sammensætning og form)

(2012/C 295/16)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Šimerdová, A. Marghelis og O. Beynet, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik (ved G. de Bergues, S. Menez og R. Loosli-Surrans, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 32 og 33 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler (EFT L 311, s. 1) — decentraliseret procedure med henblik på udstedelse af markedsføringstilladelser i mere end én medlemsstat — generiske lægemidler, der svarer til allerede godkendte referencelægemidler — en medlemsstats nægtelse af anerkendelse baseret på videnskabelige begrundelser knyttet til lægemidlets sammensætning og valget af dispenseringsform — princippet om gensidig anerkendelse

Konklusion

- 1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 32 og 33 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/28/EF af 31. marts 2004, idet den har nægtet at anerkende to ansøgninger om markedsføringstilladelser for veterinærlægemidlerne CT-Line 15 % Premix og CT-Line 15 % Oral Powder inden for rammerne af den i førstnævnte direktiv foreskrevne decentraliserede procedure.
- 2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 179 af 18.6.2011.

⁽¹⁾ EUT C 160 af 28.5.2011.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. juli 2012 — Ahmed Mahamdia mod Den Demokratiske Folkerepublik Algeriet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesarbeitsgericht Berlin — Tyskland)

(Sag C-154/11) ⁽¹⁾

(Retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 44/2001 — kompetence i sager om individuelle arbejdsaftaler — kontrakt indgået med et tredjelandets ambassade — arbejdsgiverstatens immunitet — begrebet »agentur, filial eller lignende virksomhed« som omhandlet i artikel 18, stk. 2 — foreneligheden af en værnetingsaftale, hvorefter tredjelandets retter er kompetente, med artikel 21)

(2012/C 295/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesarbeitsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ahmed Mahamdia

Sagsøgt: Demokratische Volksrepublik Algerien

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landesarbeitsgericht Berlin — tilsidesættelse af artikel 18, 19 og 21 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1) — fastlæggelse af retternes kompetence til at tage stilling til en sag om lovligheden af opsigelsen af sagsøgeren, der er statsborger i en medlemsstat og i et tredjeland, som har været ansat som chauffør i den medlemsstat, hvor han er statsborger, af ambassaden for det tredjeland, hvor han ligeledes er statsborger, på grundlag af en arbejdskontrakt, der fastlægger kompetencen for retterne i denne sidstnævnte stat

Konklusion

- 1) Artikel 18, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at et tredjelandets ambassade, som er beliggende på en medlemsstats område, udgør en »virksomhed« i denne bestemmelses forstand i en tvist vedrørende en ansættelseskontrakt, som er indgået af ambassaden på vegne af udsenderstaten, når de opgaver, som arbejdstageren har udført, ikke henhører under udøvelsen af offentlig myndighed. Det tilkommer den nationale ret, for hvilken sagen er indbragt, at fastlægge den præcise art af de opgaver, som arbejdstageren har udført.
- 2) Artikel 21, nr. 2), i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at en værnetingsaftale, som er indgået, inden tvisten er opstået, er omfattet af denne bestemmelse, for så vidt som den giver arbejdstageren mulighed for at anlægge sag ved andre retter

ud over dem, der sædvanligvis er kompetente i henhold til de særlige regler i forordningens artikel 18 og 19, herunder i givet fald ved retter, der er beliggende uden for Unionen.

⁽¹⁾ EUT C 173 af 11.6.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. juli 2012 — Bawaria Motors Sp. z o.o. mod Minister Finansów (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen)

(Sag C-160/11) ⁽¹⁾

(Direktiv 2006/112/EF — moms — artikel 136 — fritagelser — artikel 313-315 — den særlige fortjenstmargenordning — en afgiftspligtig videreforsenders levering af brugte køretøjer — køretøjer, der tidligere er blevet leveret med momsfrigivelse til den afgiftspligtige videreforsender af en anden afgiftspligtig person, som har foretaget delvist fradrag af den indgående moms)

(2012/C 295/18)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bawaria Motors Sp. z o.o.

Sagsøgt: Minister Finansów

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Naczelny Sąd Administracyjny — fortolkning af artikel 136, artikel 313, stk. 1, artikel 314 og 315 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — særordning for afgiftspligtige videreforsendere — salg af brugte motorkøretøjer til en slutforbruger — anvendelse af ordningen vedrørende »fortjenstmargen« i et tilfælde, hvor videreforsenderen har købt motorkøretøjer med afgiftsfrigivelse af en person, der selv har været berettiget til delvis fradrag af indgående afgift

Konklusion

Artikel 313, stk. 1, og artikel 314 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, sammenholdt med direktivets artikel 136 og 315, skal fortolkes således, at en afgiftspligtig videreforsender ikke kan anvende fortjenstmargenordningen, når vedkommende leverer motorkøretøjer, der er brugte genstande som omhandlet i direktivets artikel 311, stk. 1, nr. 1), og som vedkommende tidligere har erhvervet med fritagelse for merværdiafgift fra en anden afgiftspligtig person, der havde ret til delvist fradrag af den indgående afgift på købsprisen for disse køretøjer.

⁽¹⁾ EUT C 204 af 9.7.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. juli 2012 — Fortuna Sp z o.o. (sag C-213/11), Grand sp. z o.o. (sag C-214/11) og Forta sp. z o.o. (sag C-217/11) mod Dyrektor Izby Celnej w Gdyni (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku — Polen)

(Forenede sager C-213/11, C-214/11 og C-217/11) ⁽¹⁾

(Det indre marked — direktiv 98/34/EF — tekniske standarder og forskrifter — informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter — spilleautomater med mindre gevinster — forbud mod ændring, forlængelse og meddelelse af driftstilladelser — begrebet »teknisk forskrift«)

(2012/C 295/19)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Fortuna Sp z o.o. (sag C-213/11), Grand sp. z o.o. (sag C-214/11) og Forta sp. z o.o. (sag C-217/11)

Sagsøgt: Dyrektor Izby Celnej w Gdyni

Sagens genstand

Anmodninger om præjudiciel afgørelse — Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku — fortolkning af artikel 1, punkt 11), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EFT L 204, s. 37), som ændret ved Rådets direktiv 2006/96/EF af 20. november 2006 — begrebet »teknisk forskrift« — national forskrift, der forbyder ændring af tilladelse til at drive virksomhed med automatspil med mindre gevinster for så vidt angår stedet for udbud af spil

Konklusion

Artikel 1, nr. 11), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester, som ændret ved Rådets direktiv 2006/96/EF af 20. november 2006, skal fortolkes således, at nationale bestemmelser som dem, der er omhandlet i lov om hasardspil (ustawa o grach hazardowych) af 19. november 2009, der kan begrænse og endog gradvist gøre det umuligt at udbyde automatspil med mindre gevinster andre steder end i kasinoer og i spillehaller, kan udgøre »tekniske forskrifter« som omhandlet i denne bestemmelse, hvorom udkast skal fremsendes i henhold til direktivets artikel 8,

stk. 1, første afsnit, forudsat at det godtgøres, at de nævnte bestemmelser udgør betingelser, der kan influere betydeligt på det pågældende produkts natur eller afsætning, hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 219 af 23.7.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 19. juli 2012 — AB Lietuvos geležinkeliai mod Vilniaus teritorinė muitinė og Muitinės departamentas prie Lietuvos respublikos finansų ministerijos (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės — Litauen)

(Sag C-250/11) ⁽¹⁾

(Fritagelse for toldafgifter og moms på indførte varer — brændstof, der er indeholdt i landmotorkøretøjers normale tanke — begrebet »motorkøretøj« — lokomotiver — vejtransport og jernbanetransport — ligebehandlingsprincippet — princippet om neutralitet)

(2012/C 295/20)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AB Lietuvos geležinkeliai

Sagsøgte: Vilniaus teritorinė muitinė og Muitinės departamentas prie Lietuvos respublikos finansų ministerijos

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės — fortolkning af artikel 112 i Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 af 28. marts 1983 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter (EFT L 105, s. 1) og af artikel 107, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009 af 16. november 2009 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter (EUT L 324, s. 23) — fortolkning af artikel 82, stk. 1, i Rådets direktiv 83/181/EØF af 28. marts 1983 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, litra d), i direktiv 77/388/EØF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder

(EFT L 105, s. 38), og artikel 84, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder (EUT L 292, s. 5) — indførsel, med fritagelse for betaling af told og moms, af brændstof i tanke på motorkøretøjer beregnet til landtransport — selskab der på en tredjestats område har fyldt diesel i de normale brændstoftanke på selskabets lokomotiver — begrebet motor-køretøj beregnet til landtransport

Konklusion

Artikel 112, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 af 28. marts 1983 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter, som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 1315/88 af 3. maj 1988, artikel 107, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009 af 16. november 2009 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter, artikel 82, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 83/181/EØF af 28. marts 1983 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, litra d), i direktiv 77/388/EØF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, som ændret ved Rådets direktiv 88/331/EØF af 13. juni 1988, og artikel 84, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder skal fortolkes således, at de ikke finder anvendelse på lokomotiver.

(¹) EUT C 226 af 30.7.2011.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. juli 2012 —
Ainārs Rēdlihs mod Valsts ieņēmumu dienests
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākās tiesas Senāts — Letland)

(Sag C-263/11) (¹)

(Sjette momsdirektiv — direktiv 2006/112/EF — begrebet »økonomisk virksomhed« — levering af træ som kompensation for stormskader — ordning med omvendt betalingspligt — manglende registrering i registret over afgiftspligtige personer — bøde — proportionalitetsprincippet)

(2012/C 295/21)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās tiesas Senāts

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ainārs Rēdlihs

Sagsøgt: Valsts ieņēmumu dienests

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Augstākās tiesas Senāts — fortolkning af artikel 4 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) og af artikel 9 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — begreberne afgiftspligtig person og økonomisk virksomhed — levering af træ udført af en fysisk person, der er ejer af en skov til personlig brug, for at afhjælpe stormskader — overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af en national foranstaltning, hvorefter undladelse af at lade sig registrere i registret over merværdiafgiftspligtige personer straffes med en bøde, der svarer til det afgiftsbeløb, som normalt skulle betales af værdien af de leverede goder, selv om denne person ikke skulle have betalt afgiften, hvis denne havde ladet sig registrere i nævnte register

Konklusion

- 1) Artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006, skal fortolkes således, at leverancer af træ foretaget af en fysisk person med det formål at afhjælpe følgerne af et tilfælde af force majeure er en udnyttelse af et materielt gode, som skal karakteriseres som »økonomisk virksomhed« i denne bestemmelses forstand, når disse leverancer foretages med henblik på opnåelse af indtægter af en vis varig karakter. Det tilkommer den nationale ret at vurdere samtlige faktiske omstændigheder i sagen ved afgørelsen af, om udnyttelsen af et materielt gode, såsom en skov, udøves med henblik på opnåelse af indtægter af en vis varig karakter.
- 2) EU-retten skal fortolkes således, at det ikke kan udelukkes, at en national retsforskrift, som tillader, at en privatperson, der har undladt at opfylde sin forpligtelse til at lade sig registrere i registret over merværdiafgiftspligtige personer, og som ikke er betalingspligtig for denne afgift, pålægges en bøde, der er fastsat ved anvendelse af den normale sats for merværdiafgiften på værdien af de goder, som er blevet leveret, er i strid med proportionalitetsprincippet. Det tilkommer den nationale ret at efterprøve, om sanktionens beløb går videre end, hvad der er nødvendigt for at nå målet om at sikre en korrekt opkrævning af merværdiafgiften og at undgå svig, henset til sagens omstændigheder og særlig det faktisk pålagte beløb og en eventuel foreliggende svig eller fordrejning af den anvendelige lovgivning, der kan tilregnes den afgiftspligtige person, som er blevet pålagt sanktioner for manglende registrering.

(¹) EUT C 226 af 30.7.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. juli 2012 — Kaimer GmbH & Co. Holding KG, Sanha Kaimer GmbH & Co. KG og Sanha Italia Srl mod Europa-Kommissionen

(Sag C-264/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — kartel — sanktion — sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer — bevisværdien af erklæringer, der er fremsat i forbindelse med politikken for bødefritagelse)

(2012/C 295/22)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Kaimer GmbH & Co. Holding KG, Sanha Kaimer GmbH & Co. KG og Sanha Italia Srl (ved Rechtsanwalt J. Brück)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved V. Bottka og R. Sauer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 24. marts 2011 i sag T-379/06, Kaimer m.fl. mod Kommissionen, hvorved Retten delvist frifandt sagsøgte med hensyn til en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 4180 endelig af 20. september 2006 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 om et kartel inden for sektoren for kobberfittings og fittings af kobberlegeringer, eller subsidiært en påstand om nedsættelse af den bøde, der er blevet pålagt sagsøgerne — urigtig gengivelse af bevismaterialet — urigtig bedømmelse af bevisværdien af de udtalelser, der er fremsat i forbindelse med politikken for bødenedsættelse — tilsidesættelse af artikel 6 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Kaimer GmbH & Co. Holding KG, Sanha Kaimer GmbH & Co. KG og Sanha Italia Srl betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 269 af 10.9.2011.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 19. juli 2012 — Receveur principal des douanes de Roissy Sud, Receveur principal de la recette des douanes de Lyon Aéroport, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon og Administration des douanes et droits indirects mod Société Rohm & Haas Electronic Materials CMP Europe GmbH, Rohm & Haas Europe s.à.r.l. og Société Rohm & Haas Europe Trading APS-UK Branch (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Lyon — Frankrig)

(Sag C-336/11) ⁽¹⁾

(Den fælles toldtarif — tarifiering — kombineret nomenklatur — polerplader, der udelukkende er bestemt til anvendelse i en poleringsmaskine, der anvendes til at polere halvlederskiver — pos. 3919 og 8466 (eller 8486) — begreberne »dele« eller »tilbehør«)

(2012/C 295/23)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Lyon

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Receveur principal des douanes de Roissy Sud, Receveur principal de la recette des douanes de Lyon Aéroport, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon og Administration des douanes et droits indirects

Sagsøgte: Société Rohm & Haas Electronic Materials CMP Europe GmbH, Rohm & Haas Europe s.à.r.l. og Société Rohm & Haas Europe Trading APS-UK Branch

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour d'appel de Lyon — fortolkning af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1549/2006 af 17. oktober 2006 (EUT L 301, s. 1), og Kommissionens forordning nr. 1214/2007 af 20. september 2007 (EUT L 286, s. 1) — polerplader der udelukkende er bestemt til anvendelse i en poleringsmaskine til forarbejdning af halvledermaterialer — position 3919 og 8466 — begreberne »dele og tilbehør« — fritagelse — godtgørelse af toldafgifter

Konklusion

Den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif i de versioner, der successivt følger af forordningerne om ændring af bilag I til forordning nr. 2658/87, nemlig Kommissionens forordning (EF) nr. 1789/2003 af 11. september 2003, Kommissionens forordning (EF) nr. 1810/2004 af 7. september 2004, Kommissionens forordning (EF) nr. 1719/2005 af 27. oktober 2005 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1549/2006 af 17. oktober 2006, skal fortolkes således, at

polerplader, der er bestemt til anvendelse i en poleringsmaskine, der anvendes til at polere halvlederskiver — der som sådan henhører under pos. 8464 (eller pos. 8486 fra den 1.1.2007) — der er importeret særskilt fra maskinen, og som fremtræder i form af skiver med et hul i midten, der består af et hårdt lag polyurethan, et lag polyurethanskum, et limlag og en beskyttelsesfilm i plast, der hverken indeholder metaldele eller slibende materiale, og som anvendes til at slibe »wafers« sammen med en slibende væske, og som skal udskiftes med en bestemt hyppighed i takt med nedslidningen af materialet, henhører under underposition 3919 90 10 som flade, selvklæbende former af plast i andet end kvadratisk eller rektangulær form.

(¹) EUT C 269 af 10.9.2011.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. juli 2012 — Pie Optiek mod Bureau Gevers og European Registry for Internet Domains (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Bruxelles — Belgien)

(Sag C-376/11) (¹)

(Internet — topdomænet.eu — forordning (EF) nr. 874/2004 — domænenavne — trinvis registrering — artikel 12, stk. 2 — begrebet »indehavere af ældre rettigheder« — person, der af en varemærkeindehaver bemyndiges til i eget navn, men for indehaverens regning, at registrere et domænenavn, der er identisk med eller ligner det pågældende varemærke — ikke tilladelse til andre former for brug af tegnet som varemærke)

(2012/C 295/24)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pie Optiek

Sagsøgte: Bureau Gevers og European Registry for Internet Domains

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour d'appel de Bruxelles — fortolkning af artikel 12, stk. 2, og artikel 21, stk. 1, litra a), i Kommissionens forordning (EF) nr. 874/2004 af 28. april 2004 om generelle retningslinjer for implementeringen af topdomænet.eu og dets funktioner samt principperne for registrering (EUT L 162, s. 40) — fortolkning af artikel 4, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 733/2002 af 22. april 2002 om implementering af topdomænet.eu (EFT L 113, s.1) — spekulation og misbrug af registreringer — begrebet »indehavere af ældre rettigheder« — person, som har fået varemærkeindehaverens tilladelse til i eget navn, men for licensgiverens regning, at registrere et domænenavn, der er identisk med eller ligner nævnte varemærke, uden at have fået tilladelse til at gøre anden brug af tegnet som varemærke — navn registreret i mangel af »rettigheder til eller retmæssige interesser i«

Konklusion

Artikel 12, stk. 2, tredje afsnit, i Kommissionens forordning (EF) nr. 874/2004 af 28. april om generelle retningslinjer for implementeringen af topdomænet.eu og dets funktioner samt principperne for registrering skal fortolkes således, at ordene »indehavere af ældre rettigheder« i en situation, hvor den pågældende ældre rettighed er en varemærkeret, ikke omfatter en person, der af indehaveren af det pågældende varemærke udelukkende er bemyndiget til i eget navn, men for varemærkeindehaverens regning, at registrere et domænenavn, der er identisk med eller ligner det pågældende varemærke, uden at denne person i øvrigt er bemyndiget til at bruge dette varemærke erhvervsmæssigt i overensstemmelse med dets egentlige funktioner.

(¹) EUT C 298 af 8.10.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. juli 2012 — International Bingo Technology, S.A. mod Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Spanien)

(Sag C-377/11) (¹)

(Sjette momsdirektiv — artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), artikel 17, stk. 5, og artikel 19, stk. 1 — afholdelse af bingo-spil — forpligtelse i lovgivningen til at udbetale en del af prisen for salg af billetter i form af gevinster til spillerne — beregning af momsgrundlaget)

(2012/C 295/25)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Parter i hovedsagen

Sagsøger: International Bingo Technology, S.A.

Sagsøgt: Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — fortolkning af artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), artikel 17, stk. 5 og artikel 19, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — afgiftsgrundlag — afholdelse af bingo-spil — salg af deltagerbeviser til spillerne — anvendelse af en del af det således indkomne beløb til præmier til vinderne

Konklusion

- 1) Artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 98/80/EF af 12. oktober 1998, skal fortolkes således, at afgiftsgrundlaget for merværdiafgiften i tilfælde af salg af bingo-plader som de i hovedsagen omhandlede ikke omfatter den del af disse pladers pris, som er fastsat på forhånd i lovgivningen, og som er bestemt til udbetaling af gevinster til spillerne.
- 2) Artikel 17, stk. 5, og artikel 19, stk. 1, i sjette direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 98/80, skal fortolkes således, at medlemsstaterne ikke kan fastsætte, at den — på forhånd i lovgivningen fastsatte — del af bingo-pladernes pris, som skal udbetales til spillerne som gevinster, med henblik på beregningen af pro rata-satsen for merværdiafgiftsfradraget indgår i den omsætning, der skal fremgå af nævneren i den brøk, som er omhandlet i artikel 19, stk. 1.

⁽¹⁾ EUT C 290 af 1.10.2011.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. juli 2012 — Natthaya Dülger mod Wetteraukreis (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Giessen — Tyskland)

(Sag C-451/11) ⁽¹⁾

(Associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 — artikel 7, stk. 1 — opholdsret for familiemedlemmer til en tyrkisk arbejdstager, der har tilknytning til det lovlige arbejdsmarked i en medlemsstat — thailandsk statsborger, som har været gift med en tyrkisk arbejdstager, og har boet sammen med denne i mere end tre år)

(2012/C 295/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Giessen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Natthaya Dülger

Sagsøgt: Wetteraukreis

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgericht Gießen — fortolkning af artikel 7, stk. 1, første led, i afgørelse

nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen vedtaget af associeringsrådet, der er nedsat ved associeringsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Tyrkiet — opholdsret for familiemedlemmer til en tyrkisk arbejdstager, der har tilknytning til det lovlige arbejdsmarked i en medlemsstat — thailandsk statsborger der har boet sammen med sin ægtefælle i mere end tre år og indtil sin skilsmisse

Konklusion

Artikel 7, stk. 1, i afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen vedtaget af associeringsrådet, der blev oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, som blev undertegnet den 12. september 1963 i Ankara dels af Republikken Tyrkiet, dels af EØF's medlemsstater og Fællesskabet, og som blev indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 64/732/EØF af 23. december 1963, skal fortolkes således, at et familiemedlem til en tyrkisk arbejdstager, som er statsborger i et andet tredjeland end Tyrkiet, i værtsmedlemsstaten kan påberåbe sig de rettigheder, der følger af denne bestemmelse, forudsat at alle de andre betingelser, der er fastsat heri, er opfyldt.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 26.11.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 19. juli 2012 — SIA Garkalns mod Rīgas Dome (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākās tiesas Senāts — Letland)

(Sag C-470/11) ⁽¹⁾

(Artikel 49 EF — restriktioner i den frie udveksling af tjenesteydelser — ligebehandling — forpligtelse til gennemsigtighed — hasardspil — kasinoer, spillehaller og bingo-haller — forpligtelse til at indhente et forudgående samtykke fra etableringsstedets kommune — skøn — væsentlig skade for landets interesser og for indbyggernes interesser i det pågældende administrative område — begrundelser — proportionalitet)

(2012/C 295/27)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās tiesas Senāts

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SIA Garkalns

Sagsøgt: Rīgas Dome

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Augstākās tiesas Senāts — fortolkning af artikel 56 TEUF (artikel 49 EF) — national lovgivning, hvorved der med det formål at begrænse hasardspil indføres en ordning med krav om tilladelse til at åbne kasinoer samt spille- og bingoer — afslag på tilladelse til at opføre en spillehal med den begrundelse, at afholdelse af hasardspil i det relevante område ville være til væsentlig skade for indbyggerne i det pågældende administrative område

Konklusion

Artikel 49 EF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der tildeler lokale myndigheder en vid skønsmargin, idet den giver myndighederne mulighed for at afslå tilladelse til at åbne et kasino, en spillehal eller en bingosal på grundlag af »væsentlig skade for landets interesser og for indbyggerne i det pågældende administrative områdes interesser«, for så vidt som denne lovgivning reelt har til formål at reducere spillemulighederne og begrænse aktiviteterne på dette område på en sammenhængende og systematisk måde eller sikre den offentlige orden, og for så vidt som de kompetente nationale myndigheders skøn-udøvelse sker på en gennemsigtig måde, der gør det muligt at føre kontrol med, om tilladelsesprocedurerne er upartiske, hvilket det tilkommer den nationale ret at undersøge.

⁽¹⁾ EUT C 331 af 12.11.2011.

Sag anlagt den 25. juni 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien

(Sag C-307/12)

(2012/C 295/28)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Hetsch, D. Düsterhaus og S. Petrova, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Bulgarien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Bulgarien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 40 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at bringe den nationale lovgivning i overensstemmelse med direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- I henhold til artikel 260, stk. 3, TEUF pålægges Republikken Bulgarien på grund af misligholdelsen af forpligtelsen til at meddele de foranstaltninger, der er truffet for at bringe den

nationale lovgivning i overensstemmelse med direktiv 2008/98/EF, en tvangsbøde på 15 200,80 EUR pr. dag regnet fra den dag, hvor afgørelsen i den foreliggende sag forkyndes.

— Republikken Bulgarien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 12. december 2010.

⁽¹⁾ EUT L 312, s. 3.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Italien) den 28. juni 2012 — Giuseppa Romeo mod Regione Siciliana

(Sag C-313/12)

(2012/C 295/29)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Giuseppa Romeo

Sagsøgt: Regione Siciliana

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan en national ret på baggrund af nationale bestemmelser, der for så vidt angår rent interne situationer henviser til EU-retten, fortolke og anvende EU-retens bestemmelser og principper på en sådan måde, at retten fraviger den fortolkning — eller anvender denne urigtigt — som Domstolen har anlagt heraf i sin praksis?
- 2) Er det i henhold til artikel 3 i lov nr. 241/1990 og artikel 3 i Siciliens regionallov nr. 10/1991, sammenholdt med artikel 1 i lov nr. 241/1990, hvorefter de italienske myndigheder skal anvende principperne i EU's retssystem i overensstemmelse med forvaltningens pligt til i henhold til artikel 296, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, at begrunde sine beslutninger, foreneligt med EU-retten at anvende og fortolke de ovenstående nationale bestemmelser, hvorefter paritetiske beslutninger, dvs. subjektive rettigheder på pensionsområdet, der ikke desto mindre er bindende, kan undrages begrundelsespligten, og udgør denne situation en væsentlig overtrædelse af den administrative foranstaltning?

- 3) Er artikel 21g, stk. 2, første led, i lov nr. 241/1990 som fortolket i den forvaltningsretlige praksis, sammenholdt med pligten til at begrunde forvaltningsakter, som fastsat i artikel 3 i lov nr. 241/1990 og i Siciliens regionallov nr. 10/1991, sammenholdt med pligten for forvaltningen til at begrunde sine beslutninger, som fastsat i artikel 296, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, forenelig med artikel 1 i lov nr. 241/1990 om forvaltningens pligt til at anvende EU-rettens principper, og er det følgelig foreneligt og tilladt, at forvaltningen anlægger og anvender en fortolkning, hvorefter den har mulighed for først at fremkomme med begrundelsen under retssagen?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 29. juni 2012 — J. Sebastian Guevara Kamm mod TAM Airlines S.A./TAM Linhas Aereas S.A

(Sag C-316/12)

(2012/C 295/30)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøger: J. Sebastian Guevara Kamm

Sagsøgt: TAM Airlines S.A./TAM Linhas Aereas S.A

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 2, litra j), i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾ for så vidt angår de deri omhandlede »rimelige grunde« fortolkes således, at »rimelige grunde« kun kan være grunde, som er knyttet til passagerens person, og som bringer lufttrafikkens eller andre passagerers sikkerhed i fare eller berører øvrige offentlige eller kontraktmæssige interesser, eller kan »rimelige grunde« også være øvrige grunde, der ikke har forbindelse til passageren, som for eksempel særlige tilfælde af force majeure?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/af 11.2.2004, EUT L 46, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 5. juli 2012 — E.On Energy Trading SE mod Agenția Națională de Administrare Fiscală og Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București — Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți

(Sag C-323/12)

(2012/C 295/31)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: E.On Energy Trading SE

Sagsøgte: Agenția Națională de Administrare Fiscală og Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București — Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan en afgiftspligtig person med hovedsæde i en anden EU-medlemsstat end Rumænien, som med henblik på moms har udpeget en fiskal repræsentant i Rumænien i medfør af bestemmelser i national ret, som var gældende inden Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union, anses for en »afgiftspligtig person, der ikke er etableret i indlandet« som omhandlet i artikel 1 i Rådets ottende direktiv 79/1072/EØF ⁽¹⁾ af 6. december 1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet?
- 2) Udgør kravet om, at den juridiske person ikke er momsregistreret, jf. artikel 147b, stk. 1, litra a), i lov nr. 571/2003 om skat, som gennemfører direktivets bestemmelser, en yderligere betingelse udover dem, der udtrykkeligt er foreskrevet i [ottende direktivs] artikel 3 og 4, og i bekræftende fald, er en sådan yderligere betingelse tilladt i lyset af direktivets artikel 6?
- 3) Har bestemmelserne i [ottende direktivs] artikel 3 og artikel 4 direkte virkning, eller giver opfyldelsen af de betingelser, som udtrykkeligt fremgår af disse bestemmelser, snarere den juridiske person, der ikke er etableret i Rumænien, jf. artikel 1, ret til tilbagebetaling af moms, uanset hvorledes de er gennemført i national ret?

⁽¹⁾ EFT L 331, s. 11.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 10. juli 2012 — Ministero dello Sviluppo Economico og Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture mod Soa Nazionale Costruttori

(Sag C-327/12)

(2012/C 295/32)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ministero dello Sviluppo Economico og Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

Sagsøgt: Soa Nazionale Costruttori — Organismo di Attestazione Spa

Præjudicielt spørgsmål

Er de fællesskabsretlige principper på konkurrenceområdet og artikel 101, 102 og 106 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde til hinder for anvendelsen af tariffærne fastsat i præsidentdekret nr. 34 af 25. januar 2000, og præsidentdekret nr. 207 af 5. oktober 2010 for attesteringsvirksomhed udført af attesteringselskaber (SOA)?

Appel iværksat den 16. juli 2012 af Pi-Design AG, Bodum France og Bodum Logistics A/S til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 8. maj 2012 i sag T-331/10, Yoshida Metal Industry Co. Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-337/12 P)

(2012/C 295/33)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Pi-Design AG, Bodum France og Bodum Logistics A/S, (ved advocate H. Pernez)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Yoshida Metal Industry Co. Ltd

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

— Dommen afsagt af Retten ophæves.

— EF-varemærke 1 371 244 annulleres.

Subsidiært

— Sagen hjemvises til Retten, idet den forpligtes til at hjemvise sagen til appelkammeret, såfremt dets afgørelse annulleres.

— YOSHIDA METAL INDUSTRY CO. LTD. tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne gør gældende, at den appellerede dom bør ophæves, idet Retten tilsidesatte varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra e), nr ii), da den anvendte urigtige kriterier ved fastlæggelsen af de væsentligste kendetegn ved det omtvistede tegn og idet den foretog en urigtig gengivelse af de foreliggende beviser.

Appel iværksat den 16. juli 2012 af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 8. maj 2012 i sag T-331/10 — Yoshida Metal Industry Co. Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-338/12 P)

(2012/C 295/34)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

De andre parter i appelsagen: Yoshida Metal Industry Co. Ltd og Pi-Design AG, Bodum France og Bodum Logistics A/S

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Appellanten gives medhold fuldt ud.

— Den appellerede dom ophæves.

— Yoshida Metal Industry Co. Ltd tilpligtes at betale Harmoniseringskontorets omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

— Appellanten gør gældende, at Retten ikke har begrundet den appellerede dom, for så vidt som den ikke tog stilling til Harmoniseringskontorets anbringende, anført i præmis 18 i den appellerede dom.

— Appellanten gør endvidere gældende, at Retten tilsidesatte varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii). Retten burde have bemærket, at et todimensionalt tegn ikke blot kan anvendes på, men også kan indgå i en tredimensionel genstand. Anvendelse af varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), kræver således, at alle de mulige måder, hvorpå det på indleveringsdagen kan tænkes, at det pågældende tegn kan indgå i en tredimensionel genstand, tages i betragtning. Retten har foretaget en urigtig gengivelse af beviserne ved at fastslå, at appelkammeret udelukkende havde baseret sin undersøgelse på de varer, der reelt markedsføres. Appelkammeret gjorde det klart, at dets konklusioner primært er baseret på de patenter, som Pi-Design havde fremlagt. Under alle omstændigheder bør henvisning til supplerende oplysninger, herunder patenter og de varer, der reelt markedsføres, ikke være forbudt, hvor sådanne oplysninger bekræfter konklusionen om, at kendetegnene for det anfægtede tegn, som indgivet, kan føre til opnåelsen af et teknisk resultat, når det indgår i en tredimensionel genstand. Dette er den eneste hensigtsmæssige metode til at sikre retssikkerheden og den offentlige interesse, som ligger til grund for varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii).

Appel iværksat den 16. juli 2012 af Pi-Design AG, Bodum France og Bodum Logistics A/S til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 8. maj 2012 i sag T-416/10, Yoshida Metal Industry Co. Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-339/12 P)

(2012/C 295/35)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Pi-Design AG, Bodum France og Bodum Logistics A/S (ved advocate H. Pernez)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Yoshida Metal Industry Co. Ltd

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

— Dommen afsagt af Retten ophæves.

— EF-varemærke annulleres 1 372 580 annulleres.

Subsidiært

— Sagen hjemvises til Retten, idet den forpligtes til at hjemvise sagen til appelkammeret, såfremt dets afgørelse annulleres.

— YOSHIDA METAL INDUSTRY CO. LTD. tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne gør gældende, at den appellerede dom bør ophæves, idet Retten tilsidesatte varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), da den anvendte urigtige kriterier ved fastlæggelsen af de væsentligste kendetegn ved det omtvistede tegn og idet den foretog en urigtig gengivelse af de foreliggende beviser.

Appel iværksat den 16. juli 2012 af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 8. maj 2012 i sag T-416/10 — Yoshida Metal Industry Co. Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-340/12 P)

(2012/C 295/36)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

De andre parter i appelsagen: Yoshida Metal Industry Co. Ltd og Pi-Design AG, Bodum France og Bodum Logistics A/S

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Appellanten gives medhold fuldt ud.

— Den appellerede dom ophæves.

— Yoshida Metal Industry Co. Ltd tilpligtes at betale Harmoniseringskontorets omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

— Appellanten gør gældende, at Retten ikke har begrundet den appellerede dom, for så vidt som den ikke tog stilling til Harmoniseringskontorets anbringende, anført i præmis 18 i den appellerede dom.

— Appellanten gør endvidere gældende, at Retten tilsidesatte varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii). Retten burde have bemærket, at et todimensionalt tegn ikke blot kan anvendes på, men også kan indgå i en tredimensionel genstand. Anvendelse af varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), kræver således, at alle de mulige måder, hvorpå det på indleveringsdagen kan tænkes, at det pågældende tegn kan indgå i en tredimensionel genstand, tages i betragtning. Retten har foretaget en urigtig gengivelse af beviserne ved at fastslå, at appelkammeret udelukkende havde baseret sin undersøgelse på de varer, der reelt markedsføres. Appelkammeret gjorde det klart, at dets konklusioner primært er baseret på de patenter, som Pi-Design havde fremlagt. Under alle omstændigheder bør henvisning til supplerende oplysninger, herunder patenter og de varer, der reelt markedsføres, ikke være forbudt, hvor sådanne oplysninger bekræfter konklusionen om, at kendetegnene for det anfægtede tegn, som indgivet, kan føre til opnåelsen af et teknisk resultat, når de indgår i en tredimensionel genstand. Dette er den eneste hensigtsmæssige metode til at sikre retssikkerheden og den offentlige interesse, som ligger til grund for varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii).

hændeligt tab, mod forringelse, ubeføjet udbredelse eller ikke-autoriseret adgang, navnlig hvis behandlingen omfatter fremsendelser af oplysninger i et net?

- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, skal princippet om EU-rettens forrang, i det tilfælde hvor en medlemsstat ikke iværksætter nogen foranstaltninger til opfyldelse af bestemmelsen i artikel 17, stk. 1, i direktiv 95/46/EF, og hvor arbejdsgivervirksomheden, som er ansvarlig for behandlingen af de pågældende oplysninger, indfører et system med begrænset adgang til disse oplysninger, som ikke giver den kompetente nationale myndighed automatisk adgang hertil i forbindelse med dennes kontrol af arbejdsforholdene, da fortolkes således, at medlemsstaten ikke kan sanktionere arbejdsgivervirksomheden for denne adfærd?

(¹) Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24.10.1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281, s.31).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal do Trabalho de Viseu (Portugal) den 18. juli 2012 — Worten — Equipamentos para o Lar, SA mod ACT — Autoridade para as Condições de Trabalho

(Sag C-342/12)

(2012/C 295/37)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal do Trabalho de Viseu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Worten — Equipamentos para o Lar, SA

Sagsøgt: ACT — Autoridade para as Condições de Trabalho

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2 i direktiv 95/46/EF (¹) fortolkes således, at begrebet »personoplysninger« bl.a. omfatter registrering af arbejdstid, dvs. angivelse af tidspunktet for den enkelte medarbejders påbegyndelse og afslutning af sin arbejdsdag, herunder pauser eller tidsrum, som ikke medregnes i arbejdstiden?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er den portugisiske stat da i henhold til artikel 17, stk. 1, i direktiv 95/46/EF forpligtet til at iværksætte de fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, mod

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský soud v Plzni (Den Tjekkiske Republik) den 24. juli 2012 — Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, o. s. (OSA) mod Léčebné lázně Mariánské Lázně, a. s.

(Sag C-351/12)

(2012/C 295/38)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Krajský soud v Plzni

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, o. s. (OSA)

Sagsøgt: Léčebné lázně Mariánské Lázně, a. s.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationsområdet (¹) fortolkes således, at en undtagelse, hvorved det er bestemt, at der ikke ydes vederlag til ophavsmænd for overføring af deres værk ved radio- eller tv-udsendelse ved hjælp af radio- eller tv-modtagere til patienter i værelser i en kurbadeanstalt, som er en erhvervsvirksomhed, er i strid med artikel 3 og 5 [artikel 5, stk. 2, litra e), stk. 3, litra b), og stk. 5] i direktiv 2001/29/EF?

- 2) Er indholdet af disse bestemmelser i direktiv 2001/29/EF om ovennævnte anvendelse af et værk tilstrækkeligt ubetinget og præcist til, at rettighedshaverorganisationer kan påberåbe sig dem ved nationale retter i en tvist mellem private, hvis staten ikke har gennemført direktivet korrekt i national ret?
- 3) Skal artikel 56 ff. og artikel 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (eller i givet fald artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked ⁽²⁾) fortolkes således, at de er til hinder for anvendelsen af regler i national ret, som forbeholder udøvelsen af kollektiv forvaltning af ophavsrettigheder på statens område for en enkelt (monopol) rettighedshaverorganisation og dermed ikke tillader modtagere af tjenesteydelser frit at vælge et rettighedshaverselskab fra en anden EU-stat?

⁽¹⁾ EFT L 167, s. 10.

⁽²⁾ EUT L 376, s. 36.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per l'Abruzzo (Italien) den 25. juli 2012 — Consiglio Nazionale degli Ingegneri mod Comune di Castelveccchio Subequo og Comune di Barisciano

(Sag C-352/12)

(2012/C 295/39)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per l'Abruzzo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Consiglio Nazionale degli Ingegneri

Sagsøgte: Comune di Castelveccchio Subequo og Comune di Barisciano

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskonertrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter ⁽¹⁾, særligt artikel 1, stk. 2, litra a) og d), artikel 2 og artikel 28 samt bilag II, kategori nr. 8 og 12, til hinder for nationale bestemmelser, der tillader indgåelse af aftale mellem to ordregivende myndigheder om støtteforanstaltninger i kommuner i form af undersøgelse, vurdering og projektering af genopbygningen af det historiske centrum i kommunerne Barisciano og Castelveccchio Subequo, som

nærmere beskrevet i de tekniske dokumenter bilagt aftalen og i overensstemmelse med definitionen i de nationale og regionale bestemmelser på området, mod vederlag — hvor det på grundlag af vederlagets størrelse ikke kan udelukkes, at der opstår en gevinst — hvis den udførende myndighed må anses for at optræde som økonomisk aktør?

- 2) Er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskonertrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter, særligt artikel 1, stk. 2, litra a) og d), artikel 2 og artikel 28 samt bilag II, kategori nr. 8 og 12, nærmere bestemt til hinder for nationale bestemmelser, der tillader indgåelse af aftale mellem to ordregivende myndigheder vedrørende støtteforanstaltninger i kommuner i form af undersøgelse, vurdering og projektering af genopbygningen af det historiske centrum i kommunerne Barisciano og Castelveccchio Subequo, som nærmere beskrevet i de tekniske dokumenter bilagt aftalen og i overensstemmelse med de nationale og regionale bestemmelser på området, mod vederlag — hvor det på grundlag af vederlagets størrelse ikke kan udelukkes, at der opstår en gevinst — hvis den direkte tildeling af kontrakten udtrykkeligt er begrundet i primær og sekundærretlige bestemmelser, der er vedtaget i en nødsituation og under hensyntagen til tydelige og specifikke offentlige interesser?

⁽¹⁾ EUT L 134, s. 114.

Appel iværksat den 25. juli 2012 af Asa Sp. z o.o. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 22. maj 2012 i sag T-110/11 — Asa mod KHIM — Merck (FEMIFERAL)

(Sag C-354/12 P)

(2012/C 295/40)

Processprog: polsk

Parter

Appellant: Asa Sp. z o.o. (ved advokat M. Chimiak)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen, der blev afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 22. maj 2012 i sag T-110/11, ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale de omkostninger, der er forbundet med sagen for Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten foreholder Den Europæiske Unions Ret, at den har tilsidesat artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (kodificeret udgave) ⁽¹⁾, idet den ikke har taget hensyn til de retlige kriterier, som ville have fået en væsentlig betydning for anvendelsen af denne bestemmelse, og idet den ved bedømmelsen af disse kriterier under omstændighederne i den foreliggende retssag har begået åbenbare fejl.

Således har Retten ikke på behørig måde anvendt kriteriet gennemsnitsforbruger, som der i den foreliggende retssag skal tages udgangspunkt i. Desuden har den bedømt det originale særpræg ved de ældre tegn FEMINATAL fejlagtigt, selv om appellanten i den stævning, der blev indleveret til Retten, havde anført, at Harmoniseringskontorets appelkammer ikke havde undersøgt dette spørgsmål grundigt og udtømmende. Retten har endvidere bedømt tegnenes visuelle og begrebsmæssige lighed fejlagtigt.

Endelig har den bedømt sandsynligheden for, at gennemsnitsforbrugeren vil blive vildledt, på en fejlagtig måde.

Derudover foreholder appellanten Retten, at den har tilsidesat artikel 9 i traktaten om Den Europæiske Union, idet den har anvendt forskellige retlige kriterier i sammenlignelige retssager.

⁽¹⁾ EUT L 78, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Milano (Italien) den 26. juli 2012 — Nintendo Co., Ltd m.fl. mod PC Box Srl og 9Net Srl

(Sag C-355/12)

(2012/C 295/41)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Milano

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Nintendo Co., Ltd, Nintendo of America Inc. og Nintendo of Europe GmbH

Sagsøgte: PC Box Srl og 9Net Srl

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 6 i direktiv 2001/29/EF ⁽¹⁾, herunder også i lyset af 48. betragtning til samme direktiv, fortolkes således, at tekniske foranstaltninger til beskyttelse af ophavsretligt beskyttede værker eller andre frembringelser kan udvides til ligeledes at omfatte et system, der er produceret og markedsført af den samme virksomhed, hvori der i hard-

waren installeres en anordning, som på et separat medie, der indeholder de beskyttede værker (videospil produceret af samme virksomhed samt af tredjemand, der ejer de beskyttede værker), kan genkende en identificeringskode, uden hvilken de pågældende værker ikke kan vises og bruges i dette system, hvorved det pågældende udstyr således omfatter et system, der ikke er interoperabelt med komplementerende udstyr eller produkter, som ikke stammer fra den virksomhed, der producerer selve systemet?

- 2) Såfremt det er nødvendigt at tage stilling til, om brugen af et produkt eller en komponent, hvis formål er at omgå en teknisk beskyttelsesforanstaltning, vejer tungere end andre kommercielt relevante formål og brug, kan artikel 6 i direktiv 2001/29/EF, herunder også i lyset af 48. betragtning til samme direktiv, da fortolkes således, at den nationale retsinstans ved vurderingen af dette spørgsmål, skal anvende kriterier, hvorved det særlige formål som rettighedsindehaverne har tiltænkt det produkt, hvori det beskyttede indhold indsættes, tillægges særlig vægt, eller alternativt — eller i tillæg hertil — kvantitative kriterier vedrørende omfanget af de sammenlignede former for brug, eller kvalitative kriterier, dvs. kriterier vedrørende arten og vigtigheden af de pågældende former for brug?

⁽¹⁾ EFT L 167, s. 10.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Napoli (Italien) den 31. juli 2012 — Carratù mod Poste Italiane SpA

(Sag C-361/12)

(2012/C 295/42)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Napoli

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Carmela Carratù

Sagsøgt: Poste Italiane SpA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det i strid med ligebehandlingsprincippet, at en bestemmelse i national ret, som ved gennemførelsen af direktiv 1999/70/EF ⁽¹⁾ foreskriver økonomiske følger, såfremt en ansættelseskontrakt opsiges ulovligt under dens udøvelse, når bestemmelsen om ophør er ugyldig, anderledes eller væsentligt lavere end i de ulovlige opsigelsestilfælde for udøvelse af aftalen i henhold til civilretlige bestemmelser, hvor en bestemmelse om ophør er ugyldig?

- 2) Er det i overensstemmelse med EU-retten, at en sanktions effektivitet inden for dens anvendelsesområde begunstiger den ulovligt handlende arbejdsgiver frem for den ulovligt behandlede arbejdstager, hvorved også sagsbehandlings fysiologiske varighed direkte skader arbejdstageren til fordel for arbejdsgiveren, og at genoptagelsens virkning nedsættes proportionelt, ved at processens varighed øges, indtil den næsten annulleres?
- 3) Er det inden for EU-rettens anvendelsesområde i henhold til Nice-traktatens artikel 51, foreneligt med chartrets artikel 47 og artikel 6 EMRK, at processens varighed, også fysiologisk, er direkte til skade for arbejdstager til fordel for arbejdsgiver, og at genoptagelsens virkning nedsættes proportionelt, ved at processens varighed øges, indtil den næsten annulleres?
- 4) Omfatter begrebet ansættelsesvilkår i henhold til § 4 i direktiv 1999/70/EF også følgerne af den ulovlige afbrydelse af arbejdsforholdet, når der tages hensyn til artikel 3, stk. 3, litra c), i direktiv 2000/78/EF ⁽²⁾ og artikel 14, stk. 1, litra c), i direktiv 2006/54/EF ⁽³⁾?
- 5) Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende, er forskellen i de oprindeligt fastsatte følger i den nationale lovgivning for ulovlig afbrydelse af et tidsbestemt arbejdsforhold og et tidsbegrænset arbejdsforhold da berettigede i henhold til § 4?
- 6) Skal de almindelige principper i fællesskabsretten om retssikkerhed, beskyttelse af den berettigede forventning, ligestilling af sagens parter, effektiv retsbeskyttelse og retten til en uafhængig domstolsprøvelse og mere generelt til en retfærdig rettergang, som garanteres ved EU-traktatens artikel 6, stk. 2, (som ændret ved Lissabontraktatens artikel 1, stk. 8, og som henviser til EU-traktatens artikel 46) — sammenholdt med artikel 6 i den europæiske konvention om beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, underskrevet i Rom den 4. november 1950, og med artikel 46, 47 og artikel 52, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, proklameret i Nice den 7. december 2000, som gennemført ved Lissabontraktaten — fortolkes således, at principperne er til hinder for, at den italienske stat efter et betragteligt tidsrum (9 år) indfører en lovbestemmelse, som artikel 32, stk. 7, i lov nr. 183/10, der ændrer følgerne af de igangværende retssager, hvorved arbejdstager skades til fordel for arbejdsgiver, og hvis genoptagelsesvirkning nedsættes proportionelt, når processens varighed øges, indtil den næsten annulleres?
- 7) Såfremt EU-Domstolen ikke tillægger de nævnte principper en værdi som grundlæggende principper for Den Europæiske Unions retsorden, for at de finder horisontal og generaliseret anvendelse, og dermed finder, at kun en bestemmelse, nemlig artikel 32, stk. 5-7, i lov nr. 183/10 er i strid

med forpligtelserne i henhold til direktiv 199/70/EF og Nicecharteret, skal et selskab, som sagsøgte, [...], da anses for et statsligt organ, hvorved EU-retten, og navnlig § 4 i direktiv 199/70/EF og Nicecharteret, finder direkte, opadgående vertikal anvendelse?

⁽¹⁾ EFT L 175, s. 43.

⁽²⁾ EFT L 303, s. 16.

⁽³⁾ EUT L 204, s. 23.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour administrative d'appel de Nantes (Frankrig) den 2. august 2012 — Adiamix mod Ministre de l'Économie et des Finances

(Sag C-368/12)

(2012/C 295/43)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour administrative d'appel de Nantes

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Adiamix

Sagsøgt: Ministre de l'Économie et des Finances

Præjudicielt spørgsmål

Er Kommissionens beslutning 2004/343/EF af 16. december 2003 ⁽¹⁾, der udgør en nødvendig forudsætning for det omtvistede tilbagebetalingskravs gyldighed, gyldig?

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning 2004/343/EF af 16.12.2003 om Frankrigs støtteordning for overtagelse af kriseramte virksomheder (EUT L 108, s. 38).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Tivoli (Italien) den 3. august 2012 — Enrico Petillo og Carlo Petillo mod Unipol

(Sag C-371/12)

(2012/C 295/44)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Tivoli

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Enrico Petillo og Carlo Petillo

Sagsøgt: Unipol

Præjudicielt spørgsmål

Er det i medfør af direktiv 72/166/EØF ⁽¹⁾, 84/5/EØF ⁽²⁾, 90/232/EØF ⁽³⁾ og 2009/103/EF ⁽⁴⁾ om obligatorisk ansvarsforsikring for motorkøretøjer tilladt, at en medlemsstat i sin nationale lovgivning — gennem den obligatoriske vurdering efter loven af skaderne, som følge af trafikulykker — foreskriver en faktisk begrænsning (med henblik på vurderingen) af ansvaret for ikke-økonomiske tab, som bæres af de selskaber (forsikrings-selskaberne), der i medfør af samme direktiver er forpligtet til at garantere den obligatoriske forsikring mod skadesansvar i forbindelse med motorkøretøjer?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 72/166/EØF af 24.4.1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse, EFT L 103, s. 1.

⁽²⁾ Rådets andet direktiv 84/5/EØF af 30.12.1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer, EFT 1984 L 8, s. 17.

⁽³⁾ Rådets tredje direktiv 90/232/EØF af 14.5.1990 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer, EFT L 129, s. 33.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16.9.2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse, EUT L 263, s. 11.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (Det Forenede Kongerige) den 3. august 2012 — Nnamdi Onuekwere mod Secretary of State for the Home Department

(Sag C-378/12)

(2012/C 295/45)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nnamdi Onuekwere

Sagsøgt: Secretary of State for the Home Department

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Under hvilke omstændigheder, om nogen, vil en fængselsperiode udgøre lovligt ophold med henblik på erhvervelsen af en ret til tidsubegrænset ophold i henhold til artikel 16 i borgerdirektivet 2004/38 ⁽¹⁾?
- 2) Hvis en fængselsperiode ikke kan kvalificeres som lovligt ophold, har en person, som har afsonet en fængselsstraf, da ret til at sammenlægge perioder med ophold før og efter fængslingen med henblik på beregningen af den periode på fem år, der kræves for at skabe en ret til tidsubegrænset ophold i henhold til direktivet?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, s. 77).

RET TEN

Sag anlagt den 19. juli 2012 — Knauf Insulation Technology mod KHIM — Saint Gobain Cristaleria (ECOSE)

(Sag T-323/12)

(2012/C 295/46)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Knauf Insulation Technology (Visé, Belgien) (ved advokat K. Manhaeve)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Saint Gobain Cristaleria, SL (Madrid, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 17. april 2012 af Femte Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 259/2011-5) annulleres, for så vidt som den gav medhold i den af indsigeren mod EF-varemærkeansøgningen rejste indsigelse for en del af de omfattede varer og tjenesteydelser.
- Harmoniseringskontoret og i givet fald den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Knauf Insulation Technology

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »ECOSE« for varer og tjenesteydelser i klasse 1, 2, 3, 16, 17, 19, 20 og 40 — EF-varemærkeansøgning nr. W00993849

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Saint Gobain Cristaleria, SL

Det påberåbte varemærke eller tegn: Det spanske varemærke registrering nr. 2556409 af ordmærket »ECOSEC FACHADAS«, for vare i klasse 17 og 19

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen for en del af de anfægtede varer

Appelkammerets afgørelse: Delvis annullation af den anfægtede afgørelse, afslag på klagen og stadfæstelse af den anfægtede afgørelse i øvrigt

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 19. juli 2012 — Knauf Insulation Technology mod KHIM — Saint Gobain Cristaleria (ECOSE TECHNOLOGY)

(Sag T-324/12)

(2012/C 295/47)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Knauf Insulation Technology (Visé, Belgien) (ved advokat K. Manhaeve)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Saint Gobain Cristaleria, SL (Madrid, Spanien).

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 4. maj 2012 af Femte Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (forenede sager R 1193/2011-5 og R 1426/2011-5) annulleres, for så vidt som indsigerens indsigelse mod varemærkeregeringsansøgningen blev taget til følge for så vidt angår en del af de ansøgte varer og tjenesteydelser
- Harmoniseringskontoret og i givet fald indsigeren tilpligtes solidarisk at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Knauf Insulation Technology

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »ECOSE TECHNOLOGY« for varer og tjenesteydelser i klasse 1, 2, 3, 16, 17, 19, 20 og 40 — EF-varemærkeansøgning nr. W 998610

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke: Saint Gobain Cristaleria, SL

Det påberåbte varemærke eller tegn: Den spanske varemærkeregering nr. 2556409 af ordmærket »ECOSEC FACHADAS« for varer i klasse 17 og 19

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen for en del af de anfægtede varer

Appelkammerets afgørelse: Delvis annullation af den anfægtede afgørelse og afslag på klagen og stadfæstelse af den anfægtede afgørelse i øvrigt.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr.207/2009

Sag anlagt den 19. juli 2012 — Hut.com mod KHIM — Intersport France (THE HUT)**(Sag T-330/12)**

(2012/C 295/48)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: The Hut.com Ltd (Northwich, Det Forenede Kongerige) (ved barrister S. Malynicz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Intersport France (Longjumeau, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 27. april 2012 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 814/2011-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret og den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at bære deres egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: The Hut.com Ltd

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »THE HUT« for bl.a. tjenesteydelser i klasse 35 — EF-varemærkeansøgning nr. 8394091

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Intersport France

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den franske varemærkeregistrering nr. 33228708 »LA HUTTE«, for varer i klasse 3, 5, 18, 22, 25 og 28

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet i det hele

Appelkammerets afgørelse: Delvis annullation af den anfægtede afgørelse

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 23. juli 2012 — Rocket Dog Brands mod KHIM — Julius-K9 (K9 PRODUCTS)**(Sag T-338/12)**

(2012/C 295/49)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Rocket Dog Brands LLC (Hayward, De Forenede Stater) (ved barrister J. Reid)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Julius-K9 bt (Szigetszentmiklós, Ungarn)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering af det Indre Marked (Varemærker og Design) den 21. maj 2012 (R 1961/2011-4) annulleres, for så vidt som den afviser ugyldighedsbegæringen i forbindelse med alle varer i klasse 25 og følgende varer i klasse 18, nemlig varer fremstillet af disse materialer og ikke indeholdt i andre klasser; tegnebøger; punge; punge, ikke af ædle metaller.
- Indehaveren tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Figurmærket »K9 PRODUCTS« i sort og hvid for bl.a. varer i klasse 18 og 25 — EF-varmærkeregistrering nr. 5966031

Indehaver af EF-varemærket: Julius-K9 bt

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Rocket Dog Brands LLC

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: EF-varemærkeregistrering nr. 3933256 af figurmærket »K9« i sort og hvid for varer i klasse 25

Annullationsafdelingens afgørelse: EF-varemærket erklæret delvist ugyldigt

Appelkammerets afgørelse: Annullerede den anfægtede afgørelse, for så vidt som den erklærede EF-varemærket ugyldigt, og afviste ugyldighedsbegæringen i sin helhed

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 30. juli 2012 — Gandia Blasco mod KHIM — Sachi Premium — Outdoor Furniture (lænestole)**(Sag T-339/12)**

(2012/C 295/50)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Gandia Blasco, SA (Valencia, Spanien) (ved advokat I. Sempere Massa)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sachi Premium — Outdoor Furniture, Lda (Estarreja, Portugal)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 25. maj 2012 af Tredje Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 970/2011-3), annulleres.
- Det anfægtede EF-design nr. 1512633-0001 erklæres for ugyldigt.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-design, der begæres erklæret ugyldigt: Et design for »lænestole, drømmesenge« — EF-design registrering nr. 1512633-0001

Indehaver af EF-designet: Sachi Premium — Outdoor Furniture, Lda

Indgiveren af begæringen om, at EF-designet erklæres ugyldigt: Gandia Blasco, SA

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Sagsøgeren indgav begæring om, at EF-designet erklæres ugyldigt i henhold til artikel 4-9 i Rådets forordning nr. 6/2002; EF-designregistrering nr. 52113-0001, for »lænestole«

Ugyldighedsafdelingens afgørelse: Afslag på ugyldighedsbegæringen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 4-9 i Rådets forordning nr. 6/2002.

Sag anlagt den 1. august 2012 — Fuchs mod KHIM — Les Complices (Stjerne)**(Sag T-342/12)**

(2012/C 295/51)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Max Fuchs (Freyung, Tyskland) (ved advokat C. Onken)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Les Complices SA (Montreuil-sous-Bois, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 8. maj 2012 af Femte Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2040/2011-5) annulleres.
- Indsigelse nr. 1299967 forkastes i sin helhed.
- Harmoniseringskontoret og Les Complices SA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Max Fuchs

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke der gengiver en sort stjerne for varer i klasse 18, 24 og 25 — EF-varemærkeansøgning nr. 5588694

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke: Les Complices SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke: EF-varemærkeregistrering nr. 632232 af figurmærket, der gengiver en hvid stjerne i en sort cirkel, for varer i klasse 3, 9, 14, 16, 18, 20, 24 og 28; den franske varemærkeregistrering nr. 1579557 af figurmærket, der gengiver en hvid stjerne i en sort cirkel, for varer i klasse 25

Indsigelsesaftdelingens afgørelse: Gav medhold i indsigelsen for en del af de anfægtede varer

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 2007/2009.

Sag anlagt den 1. august 2012 — Virgin Atlantic Airways mod Kommissionen

(Sag T-344/12)

(2012/C 295/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Virgin Atlantic Airways Ltd (Crawley, Det Forenede Kongerige) (ved N. Green, QC, og solicitor K. Dietzel)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Europa-Kommissionens afgørelse af 30. marts 2012 i sag COMP/M.6447 (IAG/bmi) annulleres, og

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

- 1) Med det første anbringende gøres det gældende, at sagsøgte har begået en retlig fejl ved ikke at tage hensyn til relevante oplysninger om, hvordan vilkårene for konkurrencen ville være uden erhvervelsen, hvorved Kommissionen vurderede erhvervelsen i lyset af en situation med mindre konkurrence, end der reelt ville have været. Særligt fejlvurderede Kommissionen: (i) den række slots som bmi solgte til IAG/British Airways i september 2011 og (ii) bmi's slots som IAG/British Airways tog sikkerhed i til gengæld for en forudbetaling af 60 mio. GBP for købsprisen for bmi.
- 2) Med det andet anbringende gøres det gældende, at sagsøgte har begået en række materielle fejl og undladt at tage hensyn til relevante oplysninger vedrørende fusionens skønnede indvirkning på den gradvise stigning i antallet af slots (og den styrkede stilling på markedet), som IAG ville have i Heathrow efter erhvervelsen.
- 3) Med det tredje anbringende gøres det gældende, at sagsøgte har begået en række fejl og undladt at tage hensyn til relevante oplysninger ved ikke at have identificeret eller ved at se bort fra andre berørte horisontale markeder.

4) Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at Kommissionen har begået retlige fejl: (i) ved ikke at indlede en fase II-undersøgelse, og (ii) ved at anerkende tilsagn, der ikke fjernede den alvorlige tvivl, som Kommissionen mente, der forelå.

5) Med det femte anbringende gøres det gældende, at sagsøgte har begået en retlig fejl ved med urette at betegne det retlige forhold mellem IAG og henholdsvis Iberia og British Airways som værende omfattet af artikel 5, stk. 4, i EU-fusionsforordningen⁽¹⁾, hvorved den kunne fastslås, at erhvervelsen var en fusion »af fællesskabsdimension« i nævnte forordnings artikel 1's forstand, og at den havde beføjelse til at efterprøve erhvervelsen. Derfor har Kommissionen overskredet sine beføjelser med denne afgørelse.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20.1.2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EUT L 24, s. 1).

Sag anlagt den 3. august 2012 — Akzo Nobel m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-345/12)

(2012/C 295/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Akzo Nobel NV (Amsterdam, Nederlandene), Akzo Nobel Chemicals Holding AB (Nacka, Sverige) og Eka Chemicals AB (Bohus, Sverige) (ved advokaterne C. Swaak og R. Wesseling)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Påstand om hel eller delvis annullation af Kommissionens afgørelse K(2012) 3533 endelig af 24. maj 2012, hvorved en begæring om fortrolig behandling, som var blevet indgivet i forbindelse med sag COMP/38.620 — Hydrogenperoxid og perborater, blev afvist.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført tre principale og to subsidiære anbringender.

- 1) Med det første anbringende gøres det gældende, at Kommissionen har tilsidesat sin begrundelsespligt og sagsøgernes ret til god forvaltning i henhold til henholdsvis artikel 296 TEUF og artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- 2) Med det andet anbringende gøres det gældende, at offentliggørelsen af den udvidede ikke-fortrolige udgave af beslutningen om hydrogenperoxid og perborat tilsidesætter Kommissionens tavshedspligt i henhold til artikel 339 TEUF, som er yderligere gennemført ved forordning nr. 1/2003 ⁽¹⁾, forordning nr. 773/2004 ⁽²⁾ og Kommissionens samarbejdsmeddelelser fra 2002 og 2006 ⁽³⁾.
- 3) Med det tredje anbringende gøres det gældende, at offentliggørelsen af den udvidede ikke-fortrolige udgave af beslutningen om hydrogenperoxid og perborat, som indeholder oplysninger fra sagsøgernes ansøgning om bødefritagelse eller -nedsættelse, tilsidesætter retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og sagsøgernes ret til god forvaltning i henhold til artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- 4) Med det fjerde anbringende, som finder anvendelse i det omfang, Kommissionens afgørelse på grundlag af forordningen om aktindsigt ⁽⁴⁾ kan anses for at indebære en afgørelse om meddelelse af aktindsigt i visse oplysninger, gøres det gældende, at Kommissionen har tilsidesat sin begrundelsespligt og sagsøgernes ret til god forvaltning i henhold til henholdsvis artikel 296 TEUF og artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- 5) Med det femte anbringende, som finder anvendelse i det omfang, Kommissionens afgørelse på grundlag af forordningen om aktindsigt kan anses for at indebære en afgørelse om meddelelse af aktindsigt i visse oplysninger, gøres det gældende, at offentliggørelsen af den udvidede ikke-fortrolige udgave af beslutningen om hydrogenperoxid og perborat er i strid med denne forordning.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7.4.2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81 og 82 (EUT L 123, s. 18).

⁽³⁾ Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT 2002 C 45, s. 3) og Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EUT 2006 C 298, s. 17).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Sag anlagt den 3. august 2012 — Afepadi m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-354/12)

(2012/C 295/54)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Asociación Española de Fabricantes de Preparados alimenticios especiales, dietéticos y plantas medicinales (Afepadi) (Barcelona, Spanien), Elaborados Dietéticos, SA (Spanien), Nova Diet, SA (Burgos, Spanien), Laboratorios Vendrell, SA (Spanien) og Ynsadiet, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat P. Velázquez González)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Betragtning 11, 14 og 17 til Kommissionens forordning (EU) nr. 432/2012 annulleres, henset til at de er til stor skade for sagsøgernes interesser.
- Af hensyn til retssikkerheden erklæres det nødvendigt, at et afslag på sundhedsanprisningerne i artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 meddeles ved en retsakt.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen vedtog den 16. maj 2012 forordning (EU) nr. 432/2012 om fastlæggelse af en liste over andre tilladte sundhedsanprisninger af fødevarer end dem, der henviser til en reduceret risiko for sygdom og til børns udvikling og sundhed ⁽¹⁾. Denne forordning videreudvikler Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer ⁽²⁾.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne gjort gældende, at retssikkerhedsprincippet er blevet tilsidesat.

Det anføres i denne henseende, at Kommissionen til trods for det arbejde, der er udført, ikke fuldt ud har udfyldt den kompetence, der er tillagt den ved artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1924/2006 om vedtagelse af en EF-liste over tilladte anprisninger, idet ikke alle de sundhedsanprisninger, som den fik forelagt til vurdering af Den Europæiske Fødevarer-sikkerhedsautoritet (EFSA), har opnået en tilladelse. Følgelig resterer der et større antal anprisninger, der skal vurderes for første gang, eller som skal vurderes mere dybdegående, herunder dem, der vedrører botaniske stoffer, som sagsøgerne normalt anvender i deres fødevarerprodukter.

På denne måde kan ledere af fødevarer virksomheder, der producerer eller anvender de botaniske stoffer med sikkerhed vide, hvilke sundhedsanprisninger de på grundlag af almindeligt anerkendte videnskabelige beviser (de 222 tilladte sundhedsanprisninger), kan anvende i deres produkter. De er imidlertid ikke på samme måde (via en forordning) blevet oplyst om, hvad der er sket i forhold til de anprisninger, der ikke er på listen over tilladte anprisninger — om de stadig skal vurderes, eller om de kræver en mere dybdegående vurdering, om de har fået afslag, om de får tilladelse eller ej, og hvornår eller inden for hvilken frist.

⁽¹⁾ EUT L 136, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 404, s. 9.

Appel iværksat den 8. august 2012 af Rosella Conticchio til prøvelse af Personalerettens kendelse af 12. juli 2012 i sag F-22/11, Conticchio mod Kommissionen

(Sag T-358/12 P)

(2012/C 295/55)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Rosella Conticchio (Rom, Italien) (ved advokaterne R. Giuffrida og A. Tortora)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Personalerettens kendelse af 12. juli 2012 i sag F-22/11, Conticchio mod Kommissionen, ophæves.
- Appellanten gives medhold i de påstande, der var nedlagt i første instans.
- Subsidiært nedlægges påstand om, at Domstolen, såfremt den finder det hensigtsmæssigt og fornødent, hjemviser sagen til behandling af Personaleretten, med henblik på at den træffer fornyet afgørelse vedrørende appellants påstande i første instans.
- Det fastslås, at det søgsmål, hvorunder den anfægtede kendelse blev afsagt, fuldt ud kunne antages til realitetsbehandling, og at søgsmålet fuldt ud var begrundet.
- Indstævnte tilpligtes at erstatte appellanten samtlige de omkostninger, gebyrer og honorarer, som hun har afholdt i den appellerede sag indtil nu.

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er iværksat til prøvelse af Retten for EU-personalesagers kendelse af 12. juli 2012, i sag F-22/11, hvorved et søgsmål, der var anlagt med principal påstand om annullation af afgørelsen om udbetaling af alderspension til sagsøgeren, blev afvist, da det var åbenbart, at det delvis ikke kunne antages til realitetsbehandling, delvis var ugrundet.

Til støtte for appellen har appellanten fremsat tre anbringender.

- 1) Første anbringende: »Tilsidesættelse af princippet om god tro, om saglighed og om upartiskhed — manglende klar fremstilling af den retlige rækkevidde af vise bestemmelser og af Kommissionens praksis i forholdet til sine ansatte«.

Det gøres i denne forbindelse gældende, at det i kendelsen anføres, at appellants argumentation er åbenbart ugrundet, idet det fremhæves, at lønseddelen for januar 2010 ikke kan anfægtes, da hun fik kendskab til sin situation på den pågældende dato. Denne lønseddel er imidlertid ikke en endelig retsakt, som automatisk kan anfægtes, da den ikke udtømmende gengiver appellants situation på pensionsringtidspunktet. Det fremgår af fast retspraksis, at lønseddelen, idet der er tale om en administrativ afgørelse af regnskabsmæssig karakter, ikke i sig selv udviser de kendetegn, der skal til for, at den kan tillægges negative retsvirkninger, og den kan følgelig i mangel af andre oplysninger ikke anfægtes. Herved bemærkes, at SysPer 2-systemet ikke er tilstrækkeligt til at opgøre størrelsen af de fremtidige pensionsrettigheder, hvilket også gælder for »Pensionsberegneren«, der blot giver en vejledende værdi, der ikke kan anfægtes. Rosella Conticchio kunne kun anfægte den endelige afgørelse, som hun fik skriftlig meddelelse om, vedrørende tildeling og udbetaling af hendes pensionsrettigheder, eftersom hun først fra det tidspunkt fik vished om det eksakte beløb for hendes månedlige pension.

- 2) Andet anbringende: »Tilsidesættelse af retten til effektiv domstolsbeskyttelse og retten til fuld offentlighed i den forbindelse«.

Personaleretten traf afgørelse i sagen ved begrundet kendelse uden at realitetsbehandle sagen, da den anså sagen for at være fuldt oplyst på grundlag af de foreliggende retsakter. Denne beslutning krænkede appellants ret til fuld retsbeskyttelse. Rosella Conticchio fik nemlig hverken lejlighed til at redegøre for sine egne synspunkter eller adgang til at fremlægge supplerende oplysninger, heller ikke med hensyn til eventuelle grunde til, at sagen skulle afvises, og/eller til at søgsmålet var ugrundet, hvorved princippet om parternes jævnbyrdige stilling under retssagen blevet tilsidesat. Herved henledes opmærksomheden på, at retten til god forvaltning er sikret EU-borgerne i artikel 41 i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder, forstået således at enhver ret til at få sin sag behandlet uvildigt, retfærdigt og inden for en rimelig frist af Unionens institutioner, kontorer og agenturer. Disse rettigheder omfatter bl.a. enhver persons ret til at blive hørt, inden der træffes en individuel bebyrdende afgørelse.

- 3) Tredje anbringende: »Vedrørende uretmæssig berigelse — tilsidesættelse af den forskriftsmæssige procedure«.

På dette punkt kan sagen ikke anses for at være anlagt for sent, for så vidt som det af lønseddelen på ingen måde kunne udledes, om de relevante oplysninger vedrørende dette anbringende forelå. Appellanten kunne først konstatere, om der var tale om en uberettiget berigelse til fordel for Kommissionen på det tidspunkt, hvor appellanten fik kendskab til udbetalingen af pensionen, dvs. den 26. maj 2010. Sagsøgeren har nemlig aldrig haft fuldt kendskab til størrelsen af de indbetalte bidrag, da hun aldrig har modtaget de relevante meddelelser fra den kompetente afdeling ved Kommissionen. Desuden henledes opmærksomheden på, at den aktuarmæssige modværdi af de bidrag, som hun havde indbetalt til INPS i Italien, var blevet indbetalt til Kommissionen, da de var blevet overført til Fællesskabernes pensionsordning, hvilket skabte en ubalance mellem den udbetalte pension og de bidrag, som hun havde indbetalt i løbet af sin karriere. På denne måde fastlagde administrationen først et bestemt bidragsniveau og

fastsatte efterfølgende et anciennitetsniveau, der var lavere end længden af hendes faktiske karriere, hvilket gav anledning til en uberettiget berigelse for administrationen i forhold til dennes tjenestemænd.

Rettens kendelse af 6. august 2012 — Makhlouf mod Rådet

(Sag T-82/12) ⁽¹⁾

(2012/C 295/56)

Processprog: fransk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 109 af 14.4.2012.

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 28. maj 2012 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-58/12)

(2012/C 295/57)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat G. Cipressa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af Kommissionens stiltiende afgørelse om at afslå sagsøgerens anmodning vedrørende opfyldelse af Personalerettens dom af 4. november 2008, sag F-41/06, Marcuccio mod Kommissionen, og påstand om erstatning for den skade, som sagsøgeren hævder at have lidt.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen hidrørende fra, eller som under alle omstændigheder kan føres tilbage til, Kommissionen om at afslå, uanset afslagets grundlag og uanset om der er tale om et fuldstændigt eller delvist afslag, sagsøgers anmodning af 25. marts 2011.
- Annullation af afgørelsen hidrørende fra, eller som under alle omstændigheder kan føres tilbage til, Kommissionen om at afslå, uanset afslagets grundlag og uanset om der er tale om et fuldstændigt eller delvist afslag, sagsøgers klage af 17. oktober 2011.
- Om fornødent fastslås det, at Kommissionen, idet den i det mindste delvist undlod inden for en rimelig frist fra domsafsigelsen at træffe foranstaltninger til opfyldelse af den dom, som Personaleretten afsagde den 4. november 2008 i sag F-41/06, Marcuccio mod Kommissionen, har handlet i strid med lov og ret.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren 70 000 EUR i erstatning for den skade, som han har lidt som følge af Kommissionens undladelse af at træffe alle foranstaltninger til opfyldelse af dommen af 4. november 2008.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 17. juli 2012 — ZZ m.fl. mod EIB

(Sag F-73/12)

(2012/C 295/58)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: ZZ m.fl. (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Dels påstand om annullation af afgørelserne i sagsøgernes lønsedler om at anvende Den Europæiske Investeringsbanks almindelige afgørelse, hvorved der fastsættes en lønstigning begrænset til 2,8% for samtlige ansatte, og om at anvende afgørelsen om at benytte en meritskala, der medfører et løntab på 1 %, dels påstand om, at sagsøgte tilpligtes at betale forskellen i vederlag med tillæg af morarenter og at betale erstatning

Sagsøgernes påstande

- Annullation af afgørelserne om på sagsøgerne at anvende bestyrelsen for EIB's afgørelse af 13. december 2011, hvorved der fastsættes en lønstigning begrænset til 2,8%, og om at anvende direktionen for EIB's afgørelse af 14. februar 2012 om at benytte en meritskala, der medfører et løntab på 1 %, hvilke afgørelser er indeholdt i lønsedlerne for april 2012 samt annullation i samme udstrækning af de afgørelser, der var indeholdt i deres tidligere lønsedler.
- Sagsøgte tilpligtes at betale den forskel i vederlag, der følger af anvendelsen af ovennævnte afgørelser truffet af henholdsvis EIB's bestyrelse den 13. december 2011 og EIB's direktion den 14. februar 2012 i stedet for anvendelsen af den tidligere gældende vederlagsordning. Denne lønforskel tillægges morarenter med virkning fra den 12. april 2012 og derefter den 12. i hver måned, indtil fuld betaling sker, idet disse renter fastsættes til ECB's rentesats forhøjet med 3 point.
- Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning for det tab, som sagsøgerne har lidt som følge af tabet af købekraft, idet dette tab foreløbigt og efter ret og billighed er opgjort til 1,5% af hver sagsøgers månedsløn.
- Den Europæiske Investeringsbank tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 25. juli 2012 — ZZ mod Rådet**(Sag F-78/12)**

(2012/C 295/59)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger: ZZ (ved advokat M. Velardo)**Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske union***Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Påstand om annullation af Rådets afgørelse om ikke at optage sagsøgeren på listen over forfremmelsesværdige tjenestemænd for 2011.

Sagsøgerens påstande

- Rådets Generalsekretariats afgørelse af 12. september 2011 og ansættelsesmyndighedens afgørelse af 18. april 2012 om ikke at optage sagsøgeren på listen over forfremmelsesværdige tjenestemænd annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale erstatning for økonomisk og ikke-økonomisk skade, hvilket beløb foreløbigt opgøres til 40 000 EUR, og som senere fastlægges under sagen med tillæg af udlignings- og morarenter på 6,75 %.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 27. juli 2012 — ZZ mod Rådet**(Sag F-81/12)**

(2012/C 295/60)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger: ZZ (ved advokaterne D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)**Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union***Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Påstand om annullation af afgørelserne om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD 12 i forfremmelsesårene 2010 og 2011.

Sagsøgerens påstande

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD 12 i forfremmelsesåret 2010 annulleres.

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse om ikke at forfremme ham til lønklasse AD 12 i forfremmelsesåret 2011 annulleres.

- Om fornødent annulleres afslaget af 18. april 2012 på klagerne over afgørelserne om ikke at forfremme ham til lønklasse AD 12 i forfremmelsesårene 2010 og 2011.

- Rådet for den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 1. august 2012 — ZZ m.fl. mod EIB**(Sag F-83/12)**

(2012/C 295/61)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøgere: ZZ m.fl. (ved advokat L. Levi)**Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank***Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Dels en påstand om annullation af afgørelserne om på sagsøgerne at anvende en bonus fastsat efter den nye præstationsordning, således som denne ordning er blevet indført ved bestyrelsens afgørelse af 14. december 2010 og ved direktionens afgørelser 9. november 2010 og 16. november 2011, dels en deraf følgende påstand om, at sagsøgte tilpligtes at betale forskellen i vederlag samt erstatning

Sagsøgernes påstande

- Annullation af afgørelserne om på sagsøgerne at anvende en bonus fastsat efter den nye præstationsordning, således som denne ordning er blevet indført ved bestyrelsens afgørelse af 14. december 2010 og ved direktionens afgørelser 9. november 2010 og 16. november 2011, idet den individuelle afgørelse om anvendelsen heraf var indeholdt i lønsedlen for april 2012, som sagsøgerne fik kendskab til tidligst den 22. april 2012.

- følgelig

- tilpligtes sagsøgte at betale den forskel i vederlag, der følger af anvendelsen af bestyrelsens afgørelse af 14. december 2010 og af direktionens afgørelser af 9. november 2010 og 16. november 2011, i stedet for anvendelsen af den tidligere gældende bonusordning. Denne lønforskel tillægges morarenter med virkning fra den 22. april 2012, indtil fuld betaling sker, idet disse renter fastsættes til ECB's rentesats forhøjet med 3 point.

- tilpligtes sagsøgte at betale erstatning for det tab, som sagsøgerne har lidt som følge af tabet af købekraft, idet dette tab foreløbigt og efter ret og billighed er opgjort til 1,5% af hver sagsøgers månedsløn.
- Den Europæiske Investeringsbank tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 1. august 2012 — ZZ mod Rådet**(Sag F-84/12)**

(2012/C 295/62)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* ZZ (ved advokat M. Velardo)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Påstand om annullation af afgørelsen om at nægte sagsøgeren direkte adgang til den endelige rapport om invaliditetsudvalgets konklusioner og adgang til den tredje læge i udvalgets diagnose.

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen af 17. oktober 2001, hvorved sagsøgeren nægtes direkte adgang til den endelige rapport om invaliditetsudvalgets konklusioner og adgang til den tredje læge i udvalgets diagnose, annulleres.
- Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 24. marts 2012, der udgør svaret på den klage, som sagsøgeren indgav i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 2, annulleres.
- Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning for den lidte økonomiske og ikke-økonomiske skade med tillæg af morarenter på 6,75%.

- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 3. august 2012 — ZZ mod Kommissionen**(Sag F-85/12)**

(2012/C 295/63)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* ZZ (ved advokaterne D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal og S. Orlandi)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Påstand om annullation af afgørelsen om at beregne godskrivelsen af de pensionsrettigheder, sagsøgeren har optjent, før han tiltrådte tjenesten, på grundlag af de nye almindelige gennemførelsesbestemmelser.

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen af 27. januar 2012 om at beregne godskrivelsen af de pensionsrettigheder, sagsøgeren har optjent, før han tiltrådte tjenesten ved Kommissionen i henhold til artikel 11, stk. 2, i vedtægtens bilag VIII, annulleres.
- Om fornødent annulleres afslaget på hans klage af 2. maj 2012 over afgørelsen om beregning af godskrivelsen i Unions pensionsordninger af de pensionsrettigheder, han har optjent, før han tiltrådte tjenesten.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 295/48	Sag T-330/12: Sag anlagt den 19. juli 2012 — Hut.com mod KHIM — Intersport France (THE HUT)	27
2012/C 295/49	Sag T-338/12: Sag anlagt den 23. juli 2012 — Rocket Dog Brands mod KHIM — Julius-K9 (K9 PRODUCTS)	27
2012/C 295/50	Sag T-339/12: Sag anlagt den 30. juli 2012 — Gandia Blasco mod KHIM — Sachi Premium — Outdoor Furniture (lænestole)	28
2012/C 295/51	Sag T-342/12: Sag anlagt den 1. august 2012 — Fuchs mod KHIM — Les Complices (Stjerne)	28
2012/C 295/52	Sag T-344/12: Sag anlagt den 1. august 2012 — Virgin Atlantic Airways mod Kommissionen	29
2012/C 295/53	Sag T-345/12: Sag anlagt den 3. august 2012 — Akzo Nobel m.fl. mod Kommissionen	29
2012/C 295/54	Sag T-354/12: Sag anlagt den 3. august 2012 — Afepadi m.fl. mod Kommissionen	30
2012/C 295/55	Sag T-358/12 P: Appel iværksat den 8. august 2012 af Rosella Conticchio til prøvelse af Personalerettens kendelse af 12. juli 2012 i sag F-22/11, Conticchio mod Kommissionen	31
2012/C 295/56	Sag T-82/12: Rettens kendelse af 6. august 2012 — Makhlouf mod Rådet	32

Retten for EU-Personalesager

2012/C 295/57	Sag F-58/12: Sag anlagt den 28. maj 2012 — ZZ mod Kommissionen	33
2012/C 295/58	Sag F-73/12: Sag anlagt den 17. juli 2012 — ZZ m.fl. mod EIB	33
2012/C 295/59	Sag F-78/12: Sag anlagt den 25. juli 2012 — ZZ mod Rådet	34
2012/C 295/60	Sag F-81/12: Sag anlagt den 27. juli 2012 — ZZ mod Rådet	34
2012/C 295/61	Sag F-83/12: Sag anlagt den 1. august 2012 — ZZ m.fl. mod EIB	34
2012/C 295/62	Sag F-84/12: Sag anlagt den 1. august 2012 — ZZ mod Rådet	35
2012/C 295/63	Sag F-85/12: Sag anlagt den 3. august 2012 — ZZ mod Kommissionen	35

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA